

odsev odsega

**Cetrta slavnostna
akademija ob
razniku občine Trzin**

**Novosti so
Florjanov sejem
še obogatile**

**Osmi razredi
OŠ Trzin ali
kako se otroci
spreminjajo**

**Trzinska pomlad
se je prišla**

**POSLOVALNICA
LJUBLJANA**

Slovenska 54a,
1000 Ljubljana
Tel: 01/433 71 72
Fax: 01/433 82 05
E-pošta:
info@golfturist.si

**POSLOVALNICA
DOMŽALE**

Ljubljanska 60
1220 Domžale, p.p. 137
Tel.: 01/721 96 80
Fax: 01/721 15 87
E-pošta:
domzale@golfturist.si

GOLFTURIST

POSLOVALNICA NA ROKU V Ljubljani

POSLOVALNICA V Ljubljani
Tel.: 01/433 71 72 Fax: 01/433 82 05
E-pošta: info@golfturist.si

Slavnostni govornik
župan Občine Trzin
g. Anton Peršak

Že otocena voditeljica
občinskih priredil:
Tanja Bivša in Damir Ruzić

Nastop mešanega pirskega zbora Žerjavci

Slovenski klarinetisti so dan slavnostni prireditelji večera

Letošnji dobitniki občinskih priznanj z županom

Udeleženci slavnostne akademije

Ljubljanska cesta je bila tokrat prvič rejmišče

Veteran folklorne skupine Tivo Rozenc znajo navdušiti

Vodstvo oblikovalke Tatjane Hlačar
iz yina nastajali zaboni

Prizori z letošnjega Florjanovega sejma

Stojaka Turističnega društva
je bila tudi letos okusna urejena

Med gosti iz Sv. Jurja ob Ščavnici so izstopali povci

Župan Anton Peršak
je nagovoril udeležence
gasilske povelje

Utrinki z nekaterih prireditev ob občinskem prazniku v Trzinu

ODSEV

TUDI PRAZNOVATI JE TREBA ZNATI

Iz trzinski praznični maj se praktično že izteka in naše misli se vse bolj usmerjajo k počitnicam in vročim poletnim dogodivščinam. Kot že prejšnja leta, je tudi letošnje trzinsko praznovanje prineslo precej lepih trenutkov ter možnosti za druženje in veselje. Nekatere od prireditev, ki smo jih v tem mesecu imeli, so zelo lepo uspeli. Ni čudno, saj imajo organizatorji že kar nekaj izkušenj in vse bolj vedo, kako se tem stvarjem streže. Da je bilo vse skupaj še lepše, nam je, kot že kar po običaju, šlo na roko tudi vreme. Pri prireditvah moram posebej poudariti odlično izvedbo Florjanovega sejma, spodbuden začetek festivala Trzinska pomlad, kresovanje na smučišču, dan odprtih vrat v šoli, srečanje borcev in udeležencev NOB,

gasilske prireditev in nenazadnje tudi občinsko proslavo ob našem prazniku. Omeniti pa bi moral še nekatere druge prireditev, vendar boste o vsem brali tudi v tem časopisu. Vseeno pa se tudi ob tako pestrem dogajanju v počastitev letošnjega praznika, kot smo mu bili v Trzinu priče in mu še bomo, porajajo tudi nekateri pomisleki. Spet lahko rečemo, da znajo nekateri sosedje svoje dosežke razobesiti na precej višje reklamne panoje kot Trzinci. Tudi v naši občini je bilo v tem času doseženih nekaj lepih uspehov, pa smo šli ob praznovanju mirno mimo. Saj bi lahko prerežali kakšen slavnostni trak ob dokončni ureditvi katere od ulic v coni, lahko bi obeležili dokončanje razbremenilnega kanala kanalizacije v Mlakah, lahko bi celo »pospešili« odprje dodatnih pros-

torov vrta ali pa bi tako ali drugače opozorili tudi na katerega od drugih dosežkov. Skromnost je res lepa čednost, vseeno pa je le treba dati tudi priznanje tistim, ki so se trudili, da bi bilo življenje v našem kraju lepše. Nenazadnje s tem tudi sokrajanom in seveda tudi drugim pokažete, da se v svojem kraju dela in to uspešno.

Precej očitkov je bilo slišati tudi, ker letos ni bilo sestanka, na katerem bi organizatorji posameznih prireditev uskladjali svoje delovanje. Kar nekaj delavnih Trzincev je namreč članov več društev in organizacij in če dve društvi istočasno prirejata svoji prireditvi, so v težavah tako tisti, ki so člani obeh organizacij, kot tudi tisti, ki bi želeli obiskati obe prireditvi. Sobota, 11. maja, je bila že tak tipičen primer. V osnovni šoli so potekale prireditev ob dnevu odprtih vrat, pred lokali na Kidričevi cesti pa so istočasno izvedli kar dve predstavi iz sklopa prireditev festivala Trzinska pomlad. Mamice so hotele videti, kaj počno otroci v šoli, hkrati pa so želele peljati svoje malčke tudi na Kidričevo ulico, da bi se smejali klovnu in burkežu iz uličnih predstav Kolesar in Taxi. Na obeh mestih se ni dalo biti istočasno.

Mnogi so se tudi spraševali, zakaj gasilci letos niso sodelovali v prvomajski budnici, druge pa je na Florjanovem sejmu motilo, da so gostje iz Sv. Jurija ob Ščavnici svoj program začeli pred le peščico naključnih radovednežev, ki so se znašli na prizorišču, na katerem se je pol ure za tem kar tlo ljudi. Ali ni bilo mogoče gostov po naporni vožnji pogostiti s kavico, ko so gasilci z godbo in narodnimi nošami na čelu pred gasilski dom pritegnili množico gledalcev, pa bi lahko goste slavnostno pozdravili in njihov nastop bi bil precej bolj odmeven.

Bilo je še več takšnih manjših spodrslijajev, ki bi se jim lahko izognili, če bi se prej usedli in nekoliko bolj uskladjali dogajanja v prazničnem mesecu. Mirno lahko rečemo, da je večina organizatorjev prireditev v naši občini že preizkušena in da so vsak zase dobri, če ne celo odlični, ampak bolj usklajen skupni nas-

top vseh bi imel gotovo še večji učinek. Ob tem pa prav gotovo ne bi nikomur od prirediteljev zbledela slava. Z usklajenim delovanjem bi lahko samo prihranili energijo in se izognili podvajanjem, hkrati pa obiskovalcev ne bi spravljali v dileme, kam naj gredo. Res škoda, da pri vsem trudu, ki ga organizatorji vložijo za pripravo posameznih prireditev, lažje malenkosti pokvarijo splošni vtis.

Je že tako, tudi praznovati in veseliti se je treba znati. Ker bo prihodnje leto obletnica dogodka, ki mu je posvečen trzinski praznik, okrogla, bi veljalo, da bi bili organizatorji že zdaj pozorni na takšno usklajevanje in tiste lepote gubice, ki lahko pokvarijo splošni »umetniški vtis«.

Nekateri so se tudi zgražali, ker letošnja dobitnica najvišjega občinskega priznanja ni prišla po priznanje. Ampak to ni nič takšnega. To se dogaja tudi na precej večjih praznovanjih in prireditvah. Ljudje po priznanja ne pridejo iz takšnih ali drugačnih vzrokov: iz protesta, skromnosti, ker menijo, da so drugi bolj zaslužni in podobno. Letošnja nagajenka je imela svoje vzroke in je ravnala, kot je, prav gotovo po svojem temnejšem premisleku. Menim, da se zaradi tega ni treba preveč razburjati. Prihodnje leto bo spel priložnost za podelitev novih priznanj in na vrsto bodo prišli tisti, ki letos niso prišli v ožji izbor, pa bi priznanje mogoče zaslužili in bi ponj tudi prišli. Življenje teče dalje in brez praznovanj, jubilejev in nagrad bi bilo verjetno precej bolj pusto in turobno. Pravijo, da mora biti v življenju vse, veselje in žalost, ampak ne vem, zakaj si ne bi, če moremo, narediti več veselja kot pa žalosti? Ali ne bi bilo lepo, če bi za vse veljal tisti rek: »Življenje je praznik!«? Naredimo si dneve, ki prihajajo, lepe in praznične in ne dovolimo nadležnim podrobnostim, da bi nam grenile lepe dni.

Urednik

ODSEV - glasilo Občine Trzin

Glavni in odgovorni urednik: Miro Štebe

Namestnik odgovornega urednika: Jože Šuš

Tehnični urednik: Emil Pevec

Urednik fotografije: Jože Seljak

Trzin: Jožica Valenčak

Lektoriranje (razen Uradnega vestnika): Marija Lukan

Ostali člani uredništva: Mateja Erčulj, Tone Ipavec, Urša Mandeljc, Nuša Matan, Petra Mušič, Viktorija Počnikar - Oblak, Tanja Prelovšek Marolt, Katja Robec, Maja Trček, Peter Zalokar

Tisk: Marko Ravnikar s.p., Domžale

Naklada: 1600 izvodov

Glasilo Odsev izhaja enkrat mesečno in ga dobijo brezplačno vsa gospodinjstva in podjetja v Trzinu.

Naslednja številka Odseva izide 20. junija 2002. Vaše prispevke pričakujemo v uredništvu najkasneje do 10. junija na naslov: Odsev, Mengeška 9, 1236 Trzin ali na elektronski naslov odsev_98@hotmail.com

Uradne ure v uredništvu:

Vsako sredo od 17. do 19. ure v prostorih uredništva, v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu (Mengeška c. 22/I)

☎: (01) 564 45 67 ☎: (01) 564 45 68

Slika na naslovnici

Utrinek z letošnjega Florjanovega sejma.

(foto: Jože Seljak)

ISSN 1408-4902

Nagovor župana na slovesni akademiji ob občinskem prazniku

Dragi občani in občanke, spoštovani člani in članice Občinskega sveta občine Trzin, cenjeni in dobrodošli gostje in še posebej pozdravljeni dobitniki letošnjih občinskih priznanj in nagrad, danes je v Trzinu že ves dan praznično. Začelo se je zjutraj ob devetih z radoživim odprtim programom ob dnevu odprtih vrat naše osnovne šole in se ob enajstih nadaljevalo s kar dvema prijetnima predstavama v okviru letošnje Trzinske pomladi. Popoldne so trzinski gasilci in gasilci iz prijateljskih okoliških društev uspešno izvedli sektorsko vajo na območju OIC Trzin. Praznični dan pa zaključujemo s slovesno akademijo in podelitvijo priznanj in nagrad občankam in občanom, katerih prizadevno in uspešno delo v skupno korist opažamo že vrsto let. Še posebej pa se nam je vtisnilo v spomin v zadnjem času.

Tak je in tak mora biti prvotni namen in pomen praznikov: druženje, veselje in tudi premislek o doseženih uspehih ter o vsem tistem, kar bo še potrebno postoriti.

Dragi občani in občanke, spoštovani gostje, mineva sedemdesetletno leto, kar je bilo, po doslej znanih podatkih, prvič uradno zapisano ime vasi pod Ongerjem Direzjem. Poseljeno pa je bilo to stečiče poti in mnogih pozitivnih energij že veliko prej; celo v kameni dobi, v času rimske antike in prav gotovo tudi v zgodnjem srednjem veku. Mineva pa tudi četrto leto, odkar je Trzin ponovno samostojna občina.

Ko smo si prizadevali za samostojno občino, se nato odločili zanjo in naposled konec leta 1989 in v prvi polovici leta 1999 volili občinske organe ter vzpostavljali občinsko upravo, hkrati pa razmišljali o razvoju občine Trzin, je beseda pogosto nanesla na potrebo po integraciji Trzina. Trzin je bil tako v fizičnem kot v duhov-

nem pomenu besede razcepljen na tri dele. In če danes, dobrega pol leta pred iztekom prvega mandata, ugotavljamo, da nam je na fizični ali, recimo tako, prometni ravni, uspelo zblížati Trzin samo deloma, ker pač iz objektivnih razlogov še ni bilo mogoče neposredno povezati Mlak in OIC Trzin, si upam trditi, da je Trzin v duhovnem in socialnem pomenu besede danes že zelo povezan. Številnim društvom je s kakovostnim delom, ki ga občina ves čas zelo spodbuja in podpira, in tudi sami občini je z nekaterimi programi uspelo povezati ljudi in prispevati k temu, da se v veliki večini počutijo kot Trzinci in pripadajo kraju, v katerega so se priselili morda šele pred nekaj leti, sprejemajo njegove tradicije in izročilo in se vedno bolj istovetijo z duhom kraja. To smo želeli in, kot rečeno, nam je to v precejšnji meri že tudi uspelo. V celoti zagolovo še ne.

Duh povezovanja in prizadevanja za dobrobit kraja oziroma občine izrazilo prevladuje tudi v občinskem svetu, v katerem ni čutili ponekod tako opaznih medstrankarskih splokanj in preigravanj, katerih edini namen je politični prestiž. V občinskem svetu je opaziti, da si sveniki prizadevajo za napredek občine kot celote in vedno postavljajo v ospredje dobrobiti skupnosti, četudi so predstave o tem, kaj je ta dobrobit, do neke mere različne in jih je potrebno usklajevati. Toda zelo malo je bilo odločitev, ki bi bile sprejete z minimalno večino oziroma preglasovanjem, zelo veliko pa takih, ki so bile sprejete soglasno ali zgolj z enim vzdržanim glasom. Takšno vzdušje je plodno in ustvarjalno; predvsem pa koristno za mlado občino, ki se je tako izognila usodi nekaterih drugih slovenskih občin, katerih občani so tako rekoč talci medstrankarskih političnih igrice.

Občinski svet je konec leta 1999 po daljši pripravi in razpravi sprejel Strategijo razvoja Občine Trzin, s katero se je odločil za koncepti trajnostnega razvoja občine s poudarjeno skrbjo za okolje in za kakovost življenja. Nalášč poudarjam obje, skrb za okolje in skrb za kakovost življenja, kajti včasih je vendarle opaziti bolj ali manj posamične pomisleke v zvezi s skrbjo občine za višjo raven kakovosti življenja. Naj v zvezi s tem ponovno poudarim, da v času, odkar obstoja Občina Trzin, ni bil sprejet noben akt, ki bi uvajal nova območja pozidave oziroma obremenjevanje prostora z intenzivno pozidavo za stanovanjske namene. Leta 1999 smo ocenili, da že sprejeti zazidavalni in ureditveni načrti za več kot šest, sedem let v dovolj veliki meri omogočajo gradnjo za te namene. Še več. Ocenili smo in tudi sprejeli odločitev, da je potrebno pozidavo v središču Trzina, na območju T 3, nekoliko obrzdati, in smo sprejeli odlok, s katerim smo zmanjšali število predvidenih novih zgradb in stanovanj. Vse to z namenom, da bi se izognili socialnim napetostim

in neizogibnim konfliktnim razmerjem med staroselci in priseljenci, do katerih prihaja v krajih, kjer je priseljevanje pretirano intenzivno.

Spoštovani občani in občanke, cenjeni gostje, dragi nagradenci, občina je samoupravna lokalna skupnost. Pri tem želim posebej izpostaviti ravno besedo skupnost, kajti občina kot ustanova in politični subjekt mora vedno in povsod postavljati v ospredje voljo, želje in interese skupnosti oziroma koristi skupnosti in pri tem nemalokrat trdi ob interese posameznikov. Zgodi se tudi, da gre celo za interese posameznika, ki so povsem razumljivi in tudi legitimni, pa jim kljub vsemu zaradi že sprejetih odločitev v skupno korist ali zaradi zakonskih ovir ni mogoče ugoditi. Toda večkrat pride do konfliktnih razmerij, kadar gre za posamične interese, ki so dejansko sporni. Vsi takšni dogodki so kajpak neprijetni, a žal vsaj včasih neizogibni. Če želimo ravnati pošteno, moramo na občini dosledno spoštovati načelo prvotnosti skupnih interesov in skupne volje, vendar hkrati tudi enako dosledno spoštovati načelo, da ravno tako na strani spoštovanja pravic posameznikov in njihovih interesov, katerih uresničevanje jim omogoča zakon, ne sme biti izjem. Enako velja tudi za načelo spoštovanja sprejetih odločitev, ki so jim organi občine absolutno zavezani, dokler odločitve niso spremenjene.

Spoštovani, delovanje za skupne koristi so zelo pogosto pred svoje lastne interese in koristi postavili tudi občani in občanke, ki bodo danes prejeli občinska priznanja in nagrade. Svoje dosežke so prispevali, v večini primerov, na področju društvenega dela in skrbi za socialno ogrožene ljudi. Tako so ti občani in občanke združili svo-

jo energijo in dejavnost v dobrobit skupnosti s prejšnjo krajevno skupnostjo oziroma sedanjo občino in na najboljši možni način prirediti spoznanju, da je človek družbeno bitje, ki po naravi stvari pripada skupnosti, del katere je, in pogosto tudi deluje v dobro te skupnosti. Dandanes je in še posebej pomembno, kajti priče smo procesom dezintegracije in poudarjenemu individualizmu oziroma pod vplivom družbenih sprememb včasih tudi nekoliko pretiranemu egocentrizmu, ki vidi in pred vse drugo postavlja le lastno korist. Zaradi tega so takšni ljudje tem bolj dragoceni. Še veliko jih je, takšnih ljudi v naših društvih, od PGD do turističnega društva, od planincev do žerjavčkov, strelcev, društva prijateljev mladine, športnikov, smučarjev in drugih. Še veliko jih je, ki bi si zaslužili priznanja in nagrade. Upajmo, da jih bodo dobili naslednje leto.

Občina seveda skrbi za kakovost življenja tudi na področju komunalne infrastrukture, izgleda naše okolice in še na mnogih

področjih. V teh treh letih je bilo že precej storjenega na tem področju. Zgradili smo večja dela dveh novih ulic v OIC Trzin; po desetletju načrtovanja smo lani jeseni končno zgradili še drugi razbremenilni kanal med Kidričevo ulico in Ljubljansko cesto. V starem delu naselja smo že prvo leto dogradili precejšnji del javne razsvetljave in letos bomo, kot vse kaže, vendarle prišli tudi do modernizacije Jemčeve ulice s hkratno izgradnjo omrežja za zemeljski plin v tem delu Trzina. Prostori za potrebe vrtca v stari osnovni šoli so končno pripravljeni za tehnični pregled; smo pa tudi dokaj blizu začetku izgradnje prizidka pri osnovni šoli. Upam si reči, da smo dokaj polepšali izgled našega naselja, z zamenjavo vodovodnih cevi smo izboljšali oskrbo OIC Trzin s pitno vodo, v šoli smo modernizirali ogrevalne naprave in prešli s premoga na plin ter tako prispevali k boljšemu zraku v Trzinu in nasploh. Zamenjali smo že tudi del starih salonnih vodovodnih cevi ob Mengeški cesti. Tudi premoženje občine nam je v tem času

uspelo precej povečati. Lahko bi še našteval, a veliko dela nas tudi še čaka. In zato, zaradi vsega, kar je že bilo narejeno in zaradi tega, kar še mora biti narejeno, je smiselno, da smo občina, in da vsi še naprej postavljamo v ospredje naše skupne interese, koncept trajnostnega razvoja občine ter povezovanje Trzina in Trzinčev.

Izkušnje iz teh prvih let naše občine me prepričujejo, da lahko z vsem zaupanjem gledamo in verjamemo v dobro prihodnost občine Trzin. Vse pogoje imamo za to, da si še izboljšamo možnosti za kakovostno življenje in napredek občine. To nam zagotavljajo ljudje, kot so naši današnji nagradenci in, kot sem prepričan, tudi vsi drugi naši občani in občanke.

Spoštovani gostje, občani in občanke, čestitam prejemnikom priznanj in nagrad in Vam vsem hkrati želim tudi čim lepši praznik občine Trzin.

Tone Peršak

CETRTRA SLAVNOSTNA AKADEMIJA OB PRAZNIKU OBČINE TRZIN

Le dobro smo mignili, že je leto naokoli. Pa vendar je tako kot vsako leto, 364 dni za delo in 365. dan, ko občina Trzin najbolj zaslužnim krajanom svoje občine podeli priznanja. Začnimo čisto na začetku.

Člani Komisije občinskega sveta za občinska priznanja, proslave in promocije je izmed devetnajstih predlogov, ki so prispeli, morala izbrati devet letošnjih dobitnikov. Še pred tem so se člani komisije odpravili v steklaro v Rogaško Slatino, kjer so naročili letošnje nagrade.

Im sedaj k bistvu, k nadvse svečani četrti občinski akademiji. Odprje je pripadlo trzinškemu upokojenskem pevskemu zboru Žerjavčki. Slovenski himni je sle-

dilo še nekaj pesmi. Verjetno bi ob koncu njihovega nastopa vsak po svoje izrazil občutke.

Sledil je uradni začetek in program sta prevzela povezovalca večera, oba člana Kulturnega društva Trzin, Tanja Bivic in Osmir Ružnič - Ružko. Slavnostni govor je, kot po navadi, imel trzinški župan gospod Antion Peršak. Kulturni program je nato popestril nastop godalnega kvarteta, ki je v Trzinu že enkrat gostoval. Za tem je nastopil trenutek, zaradi katerega smo se 11. maja zbrali v trzinški dvorani. Župan Trzina in predsednik komisije občinskega sveta za občinska priznanja, proslave in promocijo občine gospod Jože Štih sta najprej podelila tri denarne nagrade: prva je pripadla Mladinskemu odseku PD Onger Trzin, za vse delo, ki

se ga niti ne da opisati, z mladimi. Nagrado je sprejela načelnica Irena Muhihabič, ki pa je že imela jasne načrte, kam z denarjem. Drugi nagradenec je bil Jurc Lajovic, ki je opravil veliko dela predvsem kot tehnik v KUD-u Trzin in tudi kot igralec v različnih predstavah. Tretji, najmlajši nagradenec, je bil Boštjan Znidaršič za delo v Turističnem društvu. Tri bronaste plakete so šle v roke: še enemu članu KUD-a Trzin, Andreju Zupancu, za dobro zrežirane in odigrane predstave. Drugo bronasto priznanje je prejel Smajlo Fetah za veliko različnih del, to je še v krajevni skupnosti Trzin in sedaj v občini Trzin. Še posebne zasluge ima kot predsednik Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu in kot član mnogih trzinških

Andrija Zupan

Siniglo Petar

Viki Kreči

društev. Zadnje bronasto priznanje pa je pripadlo vsem znani gospe Viki Kreči. V nekdanji KS in danes v prostorih občine Trzin odseva prav poseben žar prijaznosti ter domačnosti. Naslednje priznanje, srebrno, si je s svojim delom v strelskem društvu pošteno zaslužil gospod Franci Mušič. Od leta 1974 je vključen v trzinsko društvo in mu je pomagal, da se je postavilo na noge. Srebrno plaketo si je s svojim dolgoletnim požrtovalnim delom prislužil še predzadnji nagrajenec večera, gospod Brane Pirnat - prostovoljni gasilec Gasilskega društva Trzin, ki sodeluje z gasilci že od leta 1954; sedaj je že vrsto let gospodar društva.

OBJAVLJAMO PISMO JOŽICE KURENT S POJASNILOM, ZAKAJ NI PRIŠLA PO PRIZNANJE

Spoštovani!

Zahvaljujem se Vam za izkazano pozornost, da ste me letos predlagali za občinsko priznanje. Vendar Vas moram obvestiti, da tega priznanja ne morem prevzeti. Svojo dokončno odločitev utemeljujem s tem, da je moje delo in pomoč sokrajanom, zaradi česar mi dodeljujete priznanje, samoumevno in tudi povezano z mojim osnovnim poklicem. Istočasno menim, da bi me to priznanje obremenjevalo, ker to ni v skladu z mojim značajem. Pomoč ljudem se mi zdi samoumevna, in to delo mi bo tudi v bodoče v osehno veselje. Sokrajanom čestitam ob občinskem prazniku, enako tudi ostalim prejemnikom občinskih priznanj.

Z lepimi pozdravi Jožica Kurent

Prav posebne besede je potrebno nameniti zlati nagrajenki, in sicer iz več razlogov. Tokratna dobitnica je bila oziroma ni bila gospa Jožica Kurent. Naj najprej napišem, zakaj vse si je zaslužila to priznanje.

na slavnostni akademiji, vendar je moralo spet dvignila županja občine Moravče ga Milka Novak. Z res prijaznimi besedami, ki so segle do src večine poslušalcev, je pozdravila Trzinčce in jim čestitala ob ob-

Malu je danes ljudi, ki jim več pomenijo življenja drugih kot svoje. Gospa Jožica ima velike zasluge na področju pomoči potrebnih občanov in občank. V mislih imam bolne, invalide, osirotele otroke ter vse druge, ki potrebujejo podobno pomoč. Je tudi mentorica skupine medgeneracijskega društva Jesenski cvet, ki se imenuje Trzinski izvir. Pomagala je tudi pri ustanovitvi občinske organizacije Rdeči križ. Treba je reči, da če kdo, si je ga. Jožica res zaslužila priznanje, vendar ponj iz njej poznanih razlogov ni prišla. To je malo škalo vzdušje

činskem prazniku. Upamo, da so se tudi predstavniki naše občine vsaj pol tako priščno odrezali na prazniku moravške občine.

Kot že običajno, je sledilo družabno srečanje ob bogato obloženih mizah. Prijaznih besed je bilo tistega večera slišati res dosti, začela pa so se že tudi razmišljanja, kdo bi še zaslužil občinsko priznanje. Izbor se je tako rekoč že začel, in prihodnje leto bo prav gotovo dosti kandidatov za ta priznanje.

Urša Mandeljc

Franci Mušič

Brane Pirnat

Prejemniki občinskih nagrad v letu 2002

KONCERT ALI AKADEMIJA

Leto je spet naokoli in petnajsti maj je dan občine Trzin. Tri dni pred petnajstim je bila svečana akademija v Kulturnem domu Trzin. Dejal pa bi, da je bil to prejšnji koncert kvarteta klaviristov kot pa občinska proslava. No ja, vmes so delno podelili občinska priznanja za letošnje leto. Znanost občinske zgradbe ni kazala nobenega slavnostnega videza ne na večer akademije in tudi na dan občine ne. Žalostno je vselej le občinska zastava. Imel sem občutek, kot da občina Trzin ni v Sloveniji. Lahko pa rečem, da je bil več kot eno uro dolg koncert kvarteta enkratni. Poslušalci so res doživeli enkratni vroči koncert. Za vročino je namreč poskrbel Občina, ki je dvorano ogrela res maksimalno. Radiatorji so bili ogreti skoraj do viška.

Ne vem, morda so daljnovidno predvideli, da so naslednji dan ledeni možje in so zato dvorano grela kot v mesecu januarju. Zahvaljujem se županovi občini za narezek, pijačo in savno in seveda tudi za res predolg koncert ob dnevu občine.

Trzin

P.S.: Občinske zastave na Občini ne fotografiram več. Saj je celo leto enaka in naj bo tokratni komentar brez slikovnega materiala

Območno združenje Rdečega križa
Domžale bo v AVUGUSTU pripravilo

**10-dnevno
zdravstveno letovanje
osnovnošolskih otrok
v eni izmenj.**

Območno združenje
RDEČEGA KRIŽA DOMŽALE
Ljubljanska c. 34
1230 DOMŽALE

Letovanje bo od 5. do 15. avgusta na Debelem Rtiču.

Cena letovanja je 25.000,00 SIT, starši pa jo lahko plačajo v treh obrokih (prvi obrok je treba plačati ob prijavi).

Starši otrok dobijo prijavnice in obrazce o zdravstvenem pregledu otrok v svetovalni službi osnovnih šol.

Prijavnice izpolnite, opravite zdravstvene preglede v šolskih ambulantah (zdravnik potrdi obrazec) in jih osebno prinesite v pisarno OZRK Domžale, Ljubljanska 34, 1. nadstropje (stari dom upokoencev v Stobu oz. na dvorišču Radia HIT), vsako sredo od 8. do 12. ure in od 14. do 17. ure popoldan.

Informacije po telefonu št.: 729 23 33.

KRVODAJALSKA AKCIJA V OBČINI TRZIN

Območno združenje
RDEČEGA KRIŽA DOMŽALE
Ljubljanska c. 34
1230 DOMŽALE

Občane in krvodajalce občine Trzin vabimo na krvodajalsko akcijo, ki bo v ponedeljek, 3. junija 2002. Vabimo vas, da se tega dne akciji pridružite vsi, ki ste zdravi in starejši od 18 let in želite nuditi pomoč ljudem, ki imajo težave z zdravjem. Načrt krvodajalske akcije je poslan tudi vašim podjetjem, zavodom in ustanovam, v katerih ste zaposleni.

V okoliših, kjer živite, vas bodo obiskali aktivisti občinske organizacije RK Trzin in vas povabili, da se skupaj udeležite krvodajalske akcije.

Kri hoste darovali na Zavodu za transfuzijo krvi v Ljubljani, Štajmarjeva 6.

Prevozi: ob 7.45 uri pred Občino Trzin
ob 7.50 uri avtobusna postaja (banka, Merkator)
ob 8.00 uri avtobusna postaja industrijska cona

Vse dodatne informacije dobite po telefonu št.: 729 23 33.
Občinska organizacija RK Trzin

SEJA OBCINSKEGA SVETA

VRTEC, STANOVANJA, PAJKOV HRIBČEK IN ŠE KAJ

Za tokratno sejo občinskega sveta sem bila prepričana, da ne bo trajala tako dolgo, kot po navadi, saj se mi majski sončni dnevi že po tradiciji zdijo bolj lenobni in sploh nedelavni. Pa sem se zmotila. Občinski svetniki so namreč tudi tokratno sejo vzeli zares in se z veliko vnemo lotili vseh točk dnevnega reda.

1. VRTEC

Svet Vrta je Občinskemu svetu predlagal povišanje cen za varstvo otrok, in sicer naj bi se znesek za prvo starostno skupino s prvim junijem povišal na 83.023 SIT, za drugo starostno skupino pa na 65.385 SIT. Poleti bi sledilo ponovno povišanje cen za vrtec, s prvim avgustom bo tako potrebno za otroke v prvi starostni skupini plačati še približno 1300 tolarjev več, medtem ko bo za otroke v drugi starostni skupini na položnicah napisan znesek za 66.578 tolarjev. Predlog za povišanje cen v avgustu je bil s strani vrta podan predčasno zato, ker v avgustu ni seje občinskega sveta.

Vzroki za povišanje cen vrta so razumljivi, če pomislimo, da je višina položnice za vrtec odvisna tudi od tega, kolikšna so povišanja plač. Le-ta pa določa država. Tako so torej vzroki višjih cen predvsem povišanje plač za negospodarske dejavnosti, višji znesek regresa, povišanje odpravnine ob upokojitvi, povišanje cen za prehrano, nekoliko pa so se povečali tudi nekateri drugi stroški. Cene za varstvo otrok pa je za različne starostne skupine različna, ker je v obeh starostnih skupinah različno število otrok.

Kadar smo priče povišani cen za neko storitev, se največkrat sprašujemo, kako je lahko do tega prišlo. Tako je tudi svetnike zanimalo, kako je mogoče, da se je hrana podražila kar za 32 odstotkov, zakaj so tako visoki stroški za čiščenje in ali ne bi mogli najti kakšne cenejše možnosti za oboje. Predstavnica vrta je povedala, da za prehranjevanje trzinjskih otrok skrbi menažerija vrta, ki pa v ceno hrane računa tudi plačo delavcev, ki hrano pripravljajo. In če se povišuje plače tem delavcem, se podraži tudi hrana. Seveda je trzinjski vrtec iskal cenejšega ponudnika, a ga ni našel.

Tudi za ceno čiščenja vrta je predstavnica razložila, da imajo najeto čistilko, ki dobro opravlja svoje delo (in ki bi jo pohvalil marsikateri sanitarni inšpektor) in se jim zato ni zdelo potrebno, da bi iskali cenejšo, ki pa bi lahko bila manj prizadevna. Svetniki so se naposled strinjali s podražitvijo cen (kaj pa navsezadnje morejo proti temu, če tako hoče država?) in se posvetili naslednji točki dnevnega reda, ki pa je tudi bila povezana z vrtcem.

Svet Vrta Trzin je namreč svetnikom predlagal, da bi spremenili kriterije za sprejem predšolskih otrok. Svet je predlagal, da se v pravilnik doda, da imajo tudi otroci staršev, ki so zaposleni v vrtcu Trzin, prednost pri vpisu. Svetniki so bili mnenja, da se predlog Sveta Zavoda vrta Trzin naj ne bi upošteval. Upošteval naj bi se samo v primeru, če bi v vrtcu bila na razpolago prosta mesta. Kot pa vemo, prostih mest ni.

2. STANOVANJA

Ob sprejemu stanovanjskega programa občine Trzin pa so se svetniki zadržali dalj časa. Pogovarjali so se o tem, koliko neprofitnih in kadrovskih stanovanj bi morala občina kupiti v prihodnjih letih, kakšna je dinamika prebivalstva v Trzinu, koliko je socialno ogroženih, koliko ljudi v Trzinu živi na robu (čeprav smo najbogatejša občina v Sloveniji, podoba Trzina le ni tako popolna), kako pomagati ljudem na robu in ali prebivalci Trzina sploh imajo potrebo po stanovanjih.

Župan je povedal, da so doslej oddali 4 socialna stanovanja in 3 kadrovska. Povpraševanje po teh stanovanjih pa je bilo kar precejšnje, in se mu zdijo štiri stanovanja, ki jih namerava občina kupiti v naslednjih osmih letih, kar nekam malo. Tudi občinskemu svetniku g. Tonetu Ipavcu se je zdelo sprejetje tega sklepa izredno pomembno. Menil je, da bi bilo treba celo podvojiti načrtovano število stanovanj, saj ima občina za zdaj še možnosti za nakup (npr. v T-3 centru), kasneje pa bodo stanovanja težko kupili, kaj šele, da bi kaj zgradili (težko je najti zazidljivo parcelo v Trzinu). Predlog je naletel na mlačen odziv med svetniki, morda tudi zato, ker lahko stanovanja, ki bi jih občina potrebovala, dokupijo kadarkoli, ker jim sklep o stanovanjskem programu to tudi omogoča. Na koncu so se svetniki strinjali, da bodo v prihodnjih letih kupili štiri stanovanja (kadrovska in socialna), če pa bi se izkazalo, da bodo potrebovali dodatnih stanovanj, pa jih bodo kupili takrat.

3. PAJKOV HRIBČEK

Sie že kdaj slišali za Pajkov hribček? Tako se imenuje območje v trzinsem gozdu, kjer naj bi umrle Trzinčane polagali v večnemu počitku, če bodo tako hoteli. Na Pajkovem hribčku naj bi namreč imeli pokopališče. Svetniki so na seji sprejeli sklep, ki bo omo-

gočil začetek zbiranja in urejanja dokumentacije za ureditev pokopališča. Celoten postopek traja kar nekaj časa (od nakupa zemljišča do priprave ureditvenega načrta), tako da bo Pajkov hribček zaenkrat še zatočišče pričem, verčicam, smam in drugim gozdnim živalim.

4. IN ŠE KAJ...

Na tokratni seji so za člana Sveta Knjižnice Domžale imenovali g. Toneta Ipavca. Svet je bil ustanovljen že takrat, ko so se posamezne občine odcepile od občine Domžale. Glede na delovno bilanco je nekaj odstotni lastnik knjižnice tudi občina Trzin (za zaposlene v knjižnici Trzin prispeva tudi denar), in ima pravico, da imenuje nekoga v Svet Zavoda knjižnice Domžale. To priložnost je Trzin tokrat izkoristil prvič, saj so bili z ostalimi občinami domenjeni, da bodo z imenovanjem svojega kandidata počakali, dokler se ne izteče mandat dosedanjim predstavnikom. Na seji je bilo slišati, da je imenovanje predstavnika v Svet knjižnice pomembno tudi zato, ker naj bi v Trzinu v kratkem dobili izpostavo knjižnice. Ocenili so, da g. Ipavec, ki izpolnjuje vse zahtevane kriterije - je strokovno podkovan in ima izkušnje na področju tako literarnega ustvarjanja kot režije, igre... Naj povem tudi to, da so v Svet knjižnice Domžale želeli povabiti kakšno trzinsko slavistko, pa žal nobena ni bila za to. Med razpravo pa je bilo slišati pripombo, da svetniki niso imeli možnosti, da bi sploh koga predlagali, vendar pa se je KVIAZ sestel in poleg Ipavca ni obravnavali nobenega drugega predloga.

Svetniki so na seji nekoliko razpravljali tudi o premoženjski bilanci občine. Trzinjski finančni minister Petrovič je svetnikom pojasnil, kje odteka denar iz občine in v kaj občina denar investira oziroma koliko premoženja ima v lasti. Ob hitrem pregledu bilance lahko ugotovimo, da je Trzin soplačnik računov OŠ Trzin, Vrta Trzin, OŠ Roje, Knjižnice Domžale in Zdravstvenega doma Domžale. Seveda teh računov občina Trzin ne plačuje iz dobrote, marveč jih je po zakonu dolžna plačevati.

Odlok o dodeljevanju občinskih pomoči na področju gospodarstva in kmetijstva je bil sprejet po hitrem postopku. Podrobnejši pogoji za dodelitev pomoči pa bodo natančno zapisani v različnih pravilnikih. Občina Trzin je pred časom naročila raziskavo o zdravstveni ustreznosti in varnosti oskrbe s pitno vodo v Trzinu. O po-

ročilu na seji niso razpravljali, saj je bilo le-to bolj informativnega značaja. Lahko pa povem, da je glede na rezultate mikrobioloških raziskav, kemijskih analiz, terenskega pregleda objektov, vodovoda in neposredne okolice voda, ki priteče iz pite, pitna, oskrba z vodo pa je na domžalskem področju varna.

Precej huma pa je bila debata ob točki Vprašanja in pobude svetnikov, ko je gospa Smrekarjeva predstavila predlog s seje šolskega sveta. Šolski svet je namreč predlagal, da bi za gradnjo devetleške imenovali tudi nadzorno komisijo, ki naj bi spremljala delo delavcev in ugotavljala, ali vse poteka v skladu s projektom. Razprava se je vnela predvsem ob vprašanjih, kot so: kdo naj bi bil v nadzorni komisiji (ki pravzaprav sploh ne bi smela imeti takega imena, kajti besedna zveza 'nadzorna komisija' vsebuje mnogo pomenov); ali naj bodo to strokovnjaki (imeti jih) ali

so to lahko laiki, kdo naj bi bil vodja te skupine, kaj naj bi sploh preverjali oziroma nadzirali (opeke, delavce) in ali je ta projekt v domeni šole ali v domeni občine. Na koncu je odločitev o tem nekako obvisela v zraku, razprava pa se je razvila v povsem drugo smer. In sicer so se začeli pogovarjati o prometu na Mengeški cesti (ki je tudi ena izmed šolskih poti). Vozniki na njej namreč vse preradi pritisnejo na plin, njihov števec pa največkrat preseže dovoljenih 50 kilometrov na uro. Občina Trzin je že večkrat pisala DARSU, naj uredi promet na tej cesti, vendar je prošnja vedno zavrnjena, ker so izkušnje s podobnim stanjem v Mengšu pokazale, da bi npr. postavitev semaforja zaustavila promet, na cesti bi prihajalo do neželjenih zastojev in podobno. Poleg tega pa na DARSU pravijo, da je promet na Mengeški povečan le začasno in da bo cesta razbremenjena, ko bodo dokončana vsa dela na avtocesti do Trojan.

Predlog svetnikov je bil tudi, da bi občina dala družinam prispevek ob rojstvu novorojenčka. Koliko in kako se bodo svetniki pogovarjali ob sprejemanju novega proračuna.

In na koncu še zadnji dve pobudi. Prva pobuda se je nanašala na družabno življenje v Trzinu in na to, da bi občina lahko oddajala svoje prostore za razne seminarje, predstavitve in delavnice. Druga pobuda pa je povezana z rimsko cesto (ja, tudi v našem kraju so se zadrževali Rimljani), in sicer z njeno rekonstrukcijo. Občinski svet je predlagal, da bi rekonstrukcijo ceste koordinirali s Turističnim društvom, vendar pa je težava ta, da je potrebno za vsak poseg v kulturni spomenik počakati na soglasje Zavoda za varstvo kulturne dediščine. Bomo videli, koliko časa bomo morali čakati nanjo. Upajmo, da manj časa, kot za označevalno tablo za obrtno-industrijsko cono Trzin.

Mateja Firčulj

SONCE IMA RADO BORCE

V soboto, 18. maja, je bil lep sončen dan in na to je posebej opozoril tudi Boris Kopitar, povezovalce programa na IV. tradicionalnem srečanju borcev in udeležencev NOB v Trzinu, ki so ga v počastitev občinskega praznika pripravili na ploščadi pri kulturnem domu. Dejal je, da naš župan drži besedo, ker je na lanskem srečanju borcev zagotovil, da bo tudi letos na srečanju borcev lepo. Pa ni bilo lepo samo zaradi sonca, prijetno in toplo je bilo tudi zaradi spominov, prijateljev, starih znancev in seveda tudi zaradi prijetnega programa, s katerim so obogatili srečanje. V kulturnem programu, ki ga je z iskričimi komentarji zelo poživil prav Boris Kopitar, so nastopili pevci iz Stoba in trzinško upokojensko društvo Žerjavčki. Spet smo lahko slišali nekaj lepih partizanskih pesmi, ki smo jih v prejšnjih desetletjih kar precej poslušali, zdaj pa so že skoraj redkost. Grega Lap je zaigral na harmoniko, slišali pa smo tudi več recitacij učen-

cev osnovne šole in članov upokojenskega društva. Udeležence je najprej pozdravil predsednik OOOZZB NOB Trzin Mitja Prinčič, slavnostni govornik, župan naše občine g. Tone Peršak, pa je med drugim opozoril, da je v sodobni družbi opaziti vse več individualizma in vse manj prizadevanj za skupnost, za dobro vseh. Predsednik Medobčinskega odbora ZZZB Rajko Hafner pa je v svojem govoru poudaril, da se borci ne bi smeli umikati pred pojavi omalovaževanja narodno-osvobodilnega boja, ki smo mu priče v zadnjem obdobju. Poudaril je, da bo zgodovina dala pravo vrednost boja tistih, ki so se borili proti okupatorju in za rešitev domovine izpod tujega jarma. Temu je pritegnil tudi Boris Kopitar, ki je med drugim tudi recitiral Kajuhovo pesem Materi padlega partizana, ki mu je ostala v spominu iz mladosti. Udeležence srečanja je pozdravila tudi članica glavnega odbora ZZZB NOB RS Tilka Blaha, ki je tudi poudarila pomen ohranjanja spomina na vrednote partizanskega boja. Na splošno je bilo med programom, ki je bil

sicer sproščen in živahen, večkrat čutili prizadetost nekdanjih borcev zaradi pojavov omalovaževanja njihovega boja med drugo svetovno vojno. Zanimivo pa je, da so nekateri videli nekaj simbolike tudi v sceni srečanja. Organizatorji so očitno spregledali, da je bil na zidu kulturnega doma, za nastopajočimi, narisana kljukasti križ in čezenj izpisana črka A – anarhija. Tisti, ki so to opazili, so namigovali na zdajšnje strpnost borcev do nasprotnih pogledov, vseeno pa bi lahko kdo pred srečanjem le prebelil tisti kos zidu. Po kulturnem programu so udeležence srečanja pogostili s partizanskim golažem in spet so prosto pot dobili spomini in prijeteljski klepet. Na koncu so si borci obljubljali, da se prihodnje leto spet dobijo, Boris Kopitar pa je skušal od trzinškega župana dobiti zagotovilo, da bo tudi prihodnje leto za srečanje lepo sončno vreme.

M.Š.

POGOVOR Z ŽUPANOM OBČINE TRZIN G. ANTONOM PERŠAKOM KAKŠNE SO MOŽNOSTI ZA BOLJŠE PROMETNE POVEZAVE Z LJUBLJANO

Ker na Občini še zbirajo pobude za spremembe dolgoročnega plana občine, kar je izjemno pomemben dokument za nadaljnji izgled in obseg našega kraja, smo tokratni pogovor z županom naše občine g. Antonom Peršakom začeli z vprašanjem, koliko je že prišlo pobud za spremembo dolgoročnega plana.

Ne veliko. Dobili smo jih le nekaj, predvsem že od prej znane predloge za pozidavo nekaterih območij, predvsem v starem delu Trzina. Prišlo pa je tudi pismo, s katerim avtor opozarja na to, da naj ne bi pretirano širili zazidljivih območij, vendar pa pri tem ne reče absolutno NE novim pozidavam. Predloga o pozidavi območja gozda ob robu Mlak, o čemer je bilo govora v prejšnji številki Odseva, pa za zdaj še nismo prejeli. Sicer pa predloge in pobude s tega področja zbiramo do konca septembra in verjetno bodo nekateri dali svoje predloge šele ob koncu zbiranja letih.

Pred kratkim je bila v Ljubljani okrogla miza, na kateri so razpravljali o možnostih, da bi v Ljubljani spet uvedli tramvaj, ob tem pa so nakazali možnost, da bi na ta način z Ljubljano povežali tudi Trzin. Kakšni so izgledi, da v Trzinu dobimo tramvaj?

Jasno je, da gre za drage stvari, in da projekt ne bo uresničljiv prav hitro. Menim pa, da bi morala predvsem država povedati, kako realna so pričakovanja ljudi v zvezi s tem. V Ljubljani so stvari zastavili dokaj prepričljivo. Bilo je že več sestankov, okroglih miz, povabili so strokovnjake in tiste, ki imajo izkušnje na tem področju iz drugih držav, vseeno pa brez državnega soglasja ni mogoče reči, da gre za kaj več kot lepe sanje in razmišljanja, ki bi jih veljalo izkoristiti. Moram pa takoj reči, da je Trzin že zdaj prometno sorazmerno dobro povezan z Ljubljano. Na razpolago imamo vožnje z vlakom ali avtobusi; teh prometnih povezav je soraz-

Ljubljansko urbano regijo zavzema 12,6 % površine Slovenije in šteje četrtno njenega prebivalstva. BDP na prebivalca je za 40-50 % višji od slovenskega povprečja. Ljubljana dosega 85 % povprečne raven razvitenosti držav EU.

Zgorajna slika nazorno kaže, da kako velikih dnevnih migracij prihaja iz smeri Domžal in Kamnika (ostale večje smeri so še Ljubljana, Grosuplje in Vrhnika). Zato razmišljanje o tramvaju tudi v našem kraju ni le utopična ideja.

merno dosti, tako da ni treba prav dolgo čakati. To še zlasti velja za čas prometnih konic, ko se promet zaradi voženj v šolo ali na delo zgosti. Drugo pa je, da mora večina potnikov teh prometnih povezav po tem, ko pridejo v Ljubljano, presedati na drugo sredstvo javnega prevoza in da pravzaprav opravijo po dve potovanji. Iz svojega primera nazorno vidim, kako to gre. Če grem v Ljubljano, se pogosto zgodi, da grem na eno ali dve mesti. Takrat sem prisiljen ali precej hoditi ali pa menjavati tudi po tri avtobuse in seveda pri tem čakati in izgubljati dragoceni čas. Neredko se prav zaradi tega zgodi, da se, če imam več opravkov, zapečim z lastnim avtomobilom. Če bi imeli tramvajsko povezavo, pa bi nas tramvaj, vsaj kot so nam predstavili zdaj, lahko peljal tudi na drugi konec mesta. Treba pa je reči, da so izkušnje v zvezi z uvedbo tramvaja v Evropi zelo dobre. Mislim, da je tudi koncept, ki so nam ga predstavili, zelo sprejemljiv, še zlasti za Trzin. Šlo naj bi za posebne tramvaje, ki bi lahko vozili tudi na predmestnih linijah. To naj bi bila kombinacija tramvaj-vlak. Vagoni naj bi bili zelo sodobni in udobni. V mestu naj bi vozili kot

tramvaj, v predmestju pa kot vlak. Pri tem potnikom ob prihodu v mesto ne bi bilo treba presedati. Projekt predvideva, da bi kot prednostno povezavo uvedli prav tramvajsko-železniško povezavo s Kamnikom, se pravi preko Trzina. V centru mesta bi bili tako lahko že v dobrih desetih minutah. Postaje pa bi bile v mestu na vsakih 300 do 400 m, v predmestju pa bi bila razdalja med postajališči večja. Kot sem že rekel, bi morala najprej država oziroma tudi Ljubljana povedati, kako realna so pričakovanja na tem področju. Ali bomo šli v to ali ne.

V igri je še vedno tudi ideja o drugem železniškem tiru do Kamnika in pa o podaljšanju proge ljubljanskega mestnega prometa do Trzina in celo do Domžal?

Res je. V zadnjem času je spet več govora o možnosti podaljšanja proge mestnega prometa do Trzina in Domžal, vendar bi ta možnost zahtevala tudi sorazmerno visoko finančno sodelovanje občine. Pri tem je treba upoštevati, da za zdaj še ni tako velike potrebe po takšni prometni povezavi. Za mestni promet na primer velja zahteva, da naj bi avtobus vozil na vsakih deset minut, vendar za zdaj na našem območju vseeno ni toliko potnikov, da bi se to finančno izplačalo. Na prvi pogled sicer res izgleda, da je tu veliko potnikov, če bi imeli avtobus na vsakih deset minut, pa bi videli, da bi bil večkrat prazen. V takem primeru bi morala občina precej prispevati za vzdrževanje takšnega prometnega režima. V primeru vlaka bi bilo takšno sodelovanje občine cenejše. Tudi v razvojnem programu naše regije smo predlagali uvedbo drugega tira železniške proge do Kamnika. Strokovnjaki pa ob tem pravijo, da bi lahko z določenimi posegi, predvsem tudi z dograditvijo izogibalnice za vlake, takšno izogibalnico že zdaj le v Domžalah, dosegli precej večjo gostoto voženj vlakov tudi na sedanji progi. Kar se tega tiče, bi morali prav strokovnjaki natančno povedati, kaj se nam bolj izplača. Smo pa v naši podregiji med prednostne naloge, kot sem že omenil, uvrstili tudi ureditev boljših prometnih povezav z Ljubljano in posameznimi kraji v regiji.

V prejšnji številki Odseva smo objavili protest nekaterih podjetnikov iz TOC-e zaradi nogometnega igrišča v coni. Pred kratkim je nekdo na igrišču celo

izkopal jame, ki so jih zdaj sicer zasuli, vendar so še vedno nevarne za igralce, še zlasti, če igrajo ponoči. Kaj menite o tem?

Glede lukenj v igrišču ne vem nič. Kdor koli pa je to naredil, si jemlje preveliko pravico do urejanja razmer po svojem okusu. Verjamem, da se mladi kdaj zvečer res zberejo na tistem igrišču in da so mogoče včasih preglasni. Začeli smo se pogovarjati, da bi tam, vsaj na tisti strani igrišča, ki je obrnjena proti hišam, povišali zaščitno ograjo, hkrati pa naj bi uvedli tudi večerno zaklepanje igrišča. Ena od družb, ki se ukvarja z varovanjem, naj bi nato poskrbela, da nočnega igranja nogo metam tam ne bi bilo. Kot je že kar v navadi pri takih postopkih, pa vse skupaj ne gre preveč hitro. Občina mora objaviti razpis, zbrati ponudbe in izbrati najugodnejšega ponudnika. No, to se bo dalo rešiti. Ob vsem tem pa me moti, da podpisniki protestnega pisma kategorično zahtevajo, da se igrišče zapre in se zbiranje mladih tam prepove. Pri tem se zelo glasno sklicujejo na zakonitost in na njeno spoštovanje. Hkrati pa so si praktično vsi, ki so v pismu podpisani, mimo prisvojili občinske parcele pred svojimi objekti in so jih spremenili v parkirišča in podobno. Kar nekaj od teh podjetnikov se ob tem sploh neče pogovarjati o najemu teh parcel. Se pravi, da neka pravila in zakonitost, ki naj bi jih drugi upoštevali, zanje ne veljajo. Sploh pa moram reči, da gre tam za časovno igrišče, s katerim skušamo rešiti potrebo po ureditvi rekreacijskih površin tudi v coni. Tam pravzaprav športnih površin ni, hkrati pa je v coni vse več ljudi, tudi mladih, ki imajo tam stalna bivališča.

Ob zadnji gasilski vaji v coni se je spet zgodilo, da so gasilci naleteli na pokvarjene hidrante za vodo. K sreči je šlo samo za vajo, če bi izbruhnil pravi požar, pa bi lahko bilo bolj kritično. Kaj je občina storila, še zlasti, ker so na takšne okvare naleteli tudi med lanskim požarom praktično na istem mestu? Ne vem, kako naj to poimenujem. Ali je šlo za posebno smolo ali kaj. Lani smo posebej naročili, da naj stvari na tem področju uredijo. Po podatkih, ki smo jih dobili, naj bi upravljavci pregledali vse hidrante, neustrezne naj bi zamenjali. Vse bi moralo biti v redu, zdaj, ob vaji, pa se je pokazalo, da kar trije hidranti niso bili uporabni. K sreči je tam zadosti hidrantov, tako da so gasilci lahko hitro našli delujoče in je vse teklo, kot je bilo načrtovano. Ne vem, kaj se je pravzaprav zgodilo. Ali popravilo ni bilo izvedeno tako, kot so nam zagotovili, ali pa je za vsem tem kaj drugega. Pravijo, da je tam zelo veliko hidrantov poškodovanih. Kakor vem, je treba le hidrante dokaj pogosto preverjati in odvijati, saj v nasprotnem primeru za-

javijo. Takoj smo sporočili podjetju Prodnik, kaj se je zgodilo, in zahtevali pojasnilo, hkrati pa na komunalno podjetje neprestano pritiskamo, da naj le hidrante redno pregledujejo in vzdržujejo. Ne vem, ali bo treba glede tega imeti posebno službo.

Kako pa gledate na pobudo kranjčanov, da bi občini Mengeš priporočili, kraj na Dobenu poskrbijo za kanalizacijo. Do pobude je prišlo po tem, ko so v vodi iz priljubljenega trzniskega izvira Gvajšek odkrili sledove fekalij.

Z ljudmi iz Dobena in županom mengeške občine smo se o tem že pogovarjali. Oni vedo, da bodo to morali narediti. Treba pa je vedeti, da občina za kanalizacijo najprej poskrbi na območjih strnjene pozidave, na Dobenu pa, čeprav je zdaj sorazmerno veliko počitniških hišic, pozidava še vseeno ni tako strnjena. Teren je precej razgiban, pa tudi razdalje med posameznimi objekti so kar velike. Občine, ki jim je denar bolj skop odmerjen, se takšnega trdega orha zato lotijo kasneje, kot bi si morda želeli. Podobni primer je Krvavec. Voda s Krvavca, ki je nekoč slovela kot najboljša, je zdaj zaradi počitniških hišic in turizma daleč najslabša. Tako lahko rečemo, da smo glede vode v

podobnem položaju: Trzinci zaradi Dobena, Mengšani pa zaradi Krvavca. Dejstvo pa je, da se v Mengšu problema zavedajo in da se ga bodo lotili. Vprašanje seveda je, kdaj bo prišel na vrsto.

Krajani se obračajo na nas in večkrat pohvalijo ureditev cvetličnih gredic ob vzhodu v Trzin, pogosto pa sprašujejo, kaj je s cvetličnimi koriti, ki smo jih dve leti lahko videli na mostovih, letos pa jih ni.

Imeli smo tihi dogovor, da cvetlične nasađe ob vpadnicah in križiščih v Trzinu ureja občina, rože v koritih na mostovih pa turistično društvo. Cvetlične grede so urejene, korita na mostovih pa ne. Ne vem, ali bo morala tudi za to poskrbeti občina, lahko pa je, da so pri turističnem društvu obupali, ker so imeli lansko leto pogosto težave s tem cvetjem. Ljudje so rože večkrat izruvali, pogosto so izginile, korita in lončke pa so neznanci večkrat preobračali, metali v Pšato in podobno. Mogoče so se tisti, ki so skrbeli za te cvetice, enostavno vdali v usodo. Moral se hom pogovoriti s predstavniki turističnega društva.

Miro Štebe

Spoštovani,

v Odsevu vabite k sodelovanju pri spreminjanju prostorskega plana Občine Trzin.

1. Predlagam, da se v občini Trzin čim manj posega v nezazidane površine s spreminjanjem njihove namembnosti. Občina Trzin je sedaj uvajana s stališča kmetijske, industrijske in obrtne dejavnosti, stanovanjske pozidavnosti, koncentracije prebivalstva in »proste narave«. Spremembe prostorskega plana naj gredo v takšni smeri urejanja prostora, ki bo dejavnostim in bivanju v Trzinu nudil še boljše pogoje. Boljši pogoji pa ne pomenijo agresivnega širjenja ene na račun druge komponente izbire prostora. Torej urejanje infrastrukture: ceste, poti, komunikacije, igrišča, ohranitev narave in ekologija ... DA. NE pa pozidavanje kmetijskih površin ali biotopov s stanovanjsko ali industrijsko gradnjo. S pozidavanjem bo Trzin postal ali industrijska cona, neprimerna za bivanje, ali pa spalno naselje. Trzin pač ne bo postal mesto. Zato menim, da je sedanji razvoj, usmerjen v kvantiteto, dosegel svoje meje, in moramo potrebne razvojne možnosti iskati v kvaliteti.

Kvaliteto pa nikakor ne pomenijo, kot ste sami ugotovili, legitimne želje sedanjih lastnikov zemljišč za prekvalefikacijo in s tem zvišanje cene zemljišč. Hojmi se, da hoj moj predlog okvalificiran kot coka razvoj. Lahko je ugotoviti, ali predlog za pozidavo mokrišča (Ramsar) pomeni resnično škro za razvoj ali gre samo za zaslužek. Občina naj predlaga odkup teh zemljišč po sedanji ceni kot mokrišče, po tem se bo pa lažje odločati. Zanimam me, ali bo kdo od sedanjih lastnikov in predlagateljev pristal na tak predlog.

2. Parkirišča v Coni. Tako kot so sedaj urejene kolesarske steze po »glavnici« cesti ali ulici Motnica – Blatnica, je neustrezno. Pravi primer »razmetavanja« prostora. Količki pomenijo veliko nevarnost za kolesarje. Tudi klančine na prehodih pločnik - cestišče so prestrme in za kolesarje neudobne in nevarne. Projektanti in nadzorni se pač ne vozijo po svojih izdelkih. Prej, ko še ni bilo na ta način urejene kolesarske steze, sem se popolnoma varno vozil s kolesom ob robu dovolj širokega cestišča. Tudi prometa ni prav veliko. Postaviti bi bilo potrebno še več znakov o omejitvi hitrosti na 40 km na uro. Če hitrost ne ovira ne bi zadoščale, pač ne bi popravljali lukenj, ki bi sčasoma nastale v asfaltu. Po drugi strani pa je pločnik na desni strani (v smeri od Pošte proti Petrolu) dovolj širok za vzdolžno parkiranje osebnih avtomobilov na pločniku in tudi za zelo redke pešce. Predlagam, da to uredite na ta način.

S spoštovanjem, Ivo Nemec

TRAMVAJ V TRZINU

Budilka zvoní. Nepretrgoma. Pomenam si oči, zazaham in se zazrem skozi okno. Megleno jutro. Komaj vstanem. Zdrzen sem, ura je že četrta čez osem, jaz pa še v pižami, napol speča, ko bi morala biti že v polnem pogonu na svojem delovnem mestu. "Šef me bo dal na disciplinsko," si mislim, "če ne pridem v roku pol ure do Ljubljane. Avto je na popravilu, še vedno ..." razmišljam. "Oh, ti mehaniki, ki nikakor ne morejo odkriti, kaj je narobe. Vlak sem že zamudila, avtobus tudi ... Le kaj naj naredim?" Misli silovito begajo sem ter tja,

vozili po mestnem središču, pa tudi v Kranj, Kamnik (na poti do tja je Trzin), Litijo, Grosuplje in Borovnico.

Projekt "Tramvaj" Ljubljana že nekako uresničuje, saj prireja okroglo mizo na to temo, izdaja pa tudi brošure o tem, kakšne prednosti ima vožnja s tramvajem in kaj vse bi ponovna vpeljava tramvaja v prometni režim prinesla Ljubljancem in ostalim Slovencem. Kot pravi ljubljanska županja Vika, želijo z vzpostavljeno tramvajskih prog izboljšati kakovost javnega prometa tako v Ljubljani kot v širši regiji, prav tako pa zmanjšati obremenjenosti okolja, povečati varnost v

prometu, razširiti dostop vseh skupin prebivalcev (tudi invalidov in mater z dojenčki) do javnega prometa, ohraniti in pospešiti prenovo mestnega središča ter še bolj povezati Ljubljano z drugimi mesti. S tramvaji (če bi jih ljudje seveda uporabljali) bi lahko zmanjšali zastoje in gnečo v mestih.

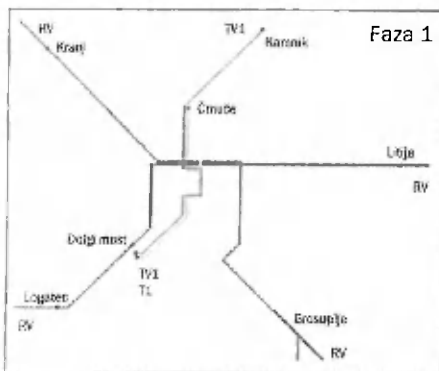
Brošurica o tramvaju pravi, da se moramo zavedati dejstva, da če bo osebni motorni promet naraščal tako hitro, kot narašča zdajšnjih pet let, potem se bo kmalu treba navaditi na neprijetnosti, kot so pomanjkanje parkirišč (to smo že navajeni, kajne), še večje zgostitve prometa in še

večji zastoji, ki bodo zmanjšali vozno hitrost za toliko, da bi mestno središče lahko postalo skoraj nedostopno za osebna vozila, poleg tega pa bo najverjetneje potrebno razširiti avtocestni obroč, mestne vpadnice in ulice.

Prihodnost, predstavljena na tak način (kot jo prikazujejo ljubljanski svetniki), se zdi res strašna, močno para živce, skratka taka, kot da se brez tramvaja ne bo več dalo preživeti v mestu. Morda bo res tako, morda ne. Res pa je, da se k uporabi tramvajev za tekajo tudi druge večje evropske prestolnice in da bi postavitev tramvajske proge najverjetneje prinesla spremembe v življenje in navade Slovencev, Ljubljancem in Trzinčev. (zamislite si samo trume turistov, ki z užiti uporabljajo tramvaje!).

Je pa projekt "Tramvaj" še vedno v povojih in v oblakih, saj je za njegovo uresničitev potrebno kar nekaj denarja in pa pripravljenost občin (tudi Trzina), ki bi bile vključene v tramvajske linije, za sodelovanje. Kajti spremeniti bi bilo potrebno usmerjenost ljudi - ljudje naj bi več uporabljali javni promet kot pa osebna vozila, v vseh občinah bi bilo potrebno urejati mirujoči promet v naseljih, izdelati bi bilo treba različne načrte, predvsem pa bi se bilo potrebno spoprijeti s številnimi predsodki, navadami in stereotipi, ki jih imamo ljudje ob vsaki novosti, ki se nas dotakne.

Mateja Erčulj

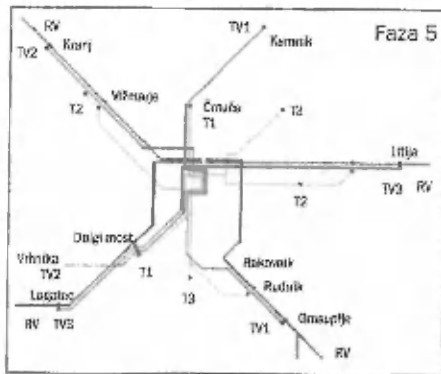
RV regionalni vlak

T1 tramvaj: Črnuče-Dolgi most

TV1 tramvaj-vlak: Kamnik-Dolgi most

možgani se trudijo najti rešitev in nenadoma se zablika (gotovo je oslepilo tudi najbližjega sosedu): "Na tramvaj skočim, pa je. Prišla bom točno, šef bo zadovoljen, jaz pa tudi." Se vam zdi tak scenarij nemogoč? Ali se je tudi vam že primerilo kaj podobnega? O tečnem šefu, o vlakih, ki smo jih zamudili, o avtu, ki je na popravilu, na tem mestu ne bi govorila. Ali ste pomislili na možnost potovanja s tramvajem? No, to pa je nekaj novega. Vendar ne povsem nemogočega.

Ljubljanska mestna uprava se je namreč nekako odločila, da bi posodobila javni potniški promet v Ljubljani in v njeni bližnji okolici. Posodobila pa bi ga z udobnimi tramvaji, ki bi

RV regionalni vlak

T1 tramvaj: Črnuče-Dolgi most

T2 tramvaj: Staričiče-Zalog

T3 tramvaj: Jarše-Barje-Rudnik

TV1 tramvaj-vlak: Kamnik-Dolgi most

TV2 tramvaj-vlak: Kranj-Vrhniko

TV3 tramvaj-vlak: Logatec-Litija

Telefonske številke
Občine Trzin so:

**564 45 44, 564 45 43,
564 45 50 in 564 45 49**

Fax:

564 17 72

Elektronska pošta:
info@obcina-trzin.si

Domača stran na
internetu:

<http://www.obcina-trzin.si/>

PLINIFIKACIJA TRZINA (2. nadaljevanje)

Kot smo že zapisali v prejšnjih člankih glasila Odsev, se koncesionar za distribucijo zemeljskega plina PETROL d. d. pospešeno pripravlja na oskrbo Trzina z zemeljskim plinom. Trenutno smo v fazi pridobivanja gradbenega dovoljenja za izvedbo I. faze plinifikacije občine Trzin. Omenjena I. faza predstavlja izgradnjo napajalnega plinovoda do obstoječega plinovodnega omrežja utekočinjenega nafnega plina (UNP) v obrtno-poslovni coni in stanovanjskem naselju Mlake. V tej fazi se bodo izvedli tudi novi hišni plinski priključki za objekte tik ob trasi predvidenega napajalnega plinovoda. Dela na I. fazi plinifikacije bodo predvidoma končana do konca leta 2002. II. faza bo zajemala izgradnjo plinovodnega omrežja v preostalem delu občine Trzin in naj bi bila predvidoma končana do začetka kurilne sezone 2003/2004.

OBSTOJEČI UPORABNIKI PLINA

Pri obstoječih uporabnikih UNP-ja se bodo v okviru zamenjave energenta (namesto UNP bo zemeljski plin) izvajale sledeče aktivnosti:

1. Pregled notranje plinske napeljave z izdelavo poročila o stanju napeljave, tehnično nedopustnih zadevah (ki jih bo potrebno sanirati), možnih izboljšavah in priporočilih za boljšo varnost.
2. Pregled dimovodnih napeljav.
3. Tesnostni preizkus notranje plinske napeljave.
4. Nastavitev regulatorjev tlaka in popis stanja plinomerov.
5. Zamenjava šob gorilcev na vseh plinskih trošilih.

Pri aktivnosti pod točko 5 bodo morali sodelovati tudi uporabniki sami; skupaj z njihovim servisierjem bodo začetni razmisliji o pravočasni nabavi šob gorilcev posameznih plinskih trošil.

O terminih posameznih aktivnosti bodo uporabniki pravočasno obveščeni.

POSVETOVALNA ENERGETSKA PISARNA

Pisarna bo delovala vsak delovni torek med 16.00–17.00 uro v prostorih stare šole v Trzinu (Mengeška cesta 22), z obratovanjem pa bo pričela predvidoma v juniju.

V njej bomo svetovali tako občanom, ki so že priključeni na omrežje UNP, kakor tudi novim interesentom. Svetovanje se ne bo zaključilo pri zunanjem hišnem plinskem priključku, ampak bo zajemalo celotno plinsko napeljavo, vključno s plinskimi trošili (izboljšave, zamenjave ...). V pisarni bodo občani dobili vse obrazce, potrebne za izvedbo priključka, in pa tudi prospekte proizvajalcev plinske opreme in naprav.

ANKETA

V aprilski številki glasila Odsev je bila objavljena tudi anketa, s pomočjo katere smo želeli pridobiti pomembne podatke v zvezi s plinifikacijo Trzina. Ker odziv na anketo ni bil v skladu z našim pričakovanjem, vas se enkrat pozivamo, da odgovore na anketo čimprej dostavite na Občino Trzin (Mengeška cesta 9).

KRESOVANJE SO ZAČINILI POLICISTI

Zadnje popoldne in večer v aprilu je bilo v Dolgi dolini pri brunarici ob trzinskem smučišču spet živahno. Člani smučarskega društva so tudi letos pripravili kresovanje v počastitev prvega maja in tudi letos so bili nadvse zadovoljni z obiskom. Brunarica in njena okolica se vse bolj uveljavljata kot prireditveni prostor za različne družabne prireditve, še zlasti piknike. Smučarji so se v zadnjem času zelo potrudili in okolico lepo uredili, tako da je tisti kotiček prav prijeten za druženje.

je. Treba pa je tudi reči, da so se že dohoro izurili tudi tisti, ki ponavadi prevzamejo delo za ločnim pul-tom. Moštvo je res vse bolj uigrano, iako da nikomur ni treba kaj dosti čakati na postrežbo. Tudi letos so postregli z okusni-mi jedmi z žara in obiskovalci smo vse skupaj kar veselo zalivali s potoki pijače. Treba pa je povedati, da pijančevanja na smučišču vseeno ni bilo. Pogovor se je prijetno sukal okrog aktualnih »trzinskih zadev« in politike, ot-roci so se podili po hribu in ko je zagorel kres, je vse skupaj postalo še bolj veselo. Bil je res prijeten večer, ki so ga nekateri raztegnili prav do jutra. Nato so strumno odkorakali k prvomajski budnici in nato k Jakov Met na golaž.

Po ocenah organizatorjev je bilo letos še več obiskovalcev kot prejš-nja leta, razpoloženje nekaterih pa so malo pokvarili policaji, ki so postavili zasedo ob cesti, ki vodi z gradu. Ampak Trzinci ne bi bili Trzinci, če jih ne bi kmalu izvohali. Kaj hitro je večina voznikov vedela za nevarnost in v glavnem so se policajem izognili, vendar ne vsi. Marsikdo se je vprašal, zakaj so morali policisti ravno na predvečer praznika postavljati zasedo, saj so vedeli, da skoraj nihče ni pil le vode. So hoteli pokvariti praznik?

Miro Štebe

NOVOSTI SO FLORJANOV SEJEM ŠE OBOGATILE

Letošnji Florjanov sejem je postregel s celo vrsto novosti, ki so sejemsko ponudbo in obsejmsko dogajanje še obogatile. Po končani prireditvi se je večina organizatorjev strinjala, da se je sejem med Trzinici očitno že »prijel«, in bo zagotovo postal tradicionalen.

Največja sprememba je bila že pri izboru prizorišča sejmarjenja. Za spremembo od prejšnjih dveh sejmov, ko se je vse dogajalo na ploščadi pred osnovno šolo, so letos prireditveni prostor uredili pred gasilskim domom in na Ljubljanski cesti, kar se je izkazalo za kar posrečeno rešitev.

Ob cesti, ki je bila zaprta za avtomobilski promet, so svoje izdelke in prodajno blago razstavili številni razstavljavci. Posebna paša za oči so bile stojnice Turističnega društva Trzin in razstavljavcev, ki so predstavljali najrazličnejše izdelke tradicionalne obrti. Treba je reči, da je bilo v

primerjavi z drugimi podobnimi sejmi na trzinskem sorazmerno malo kiča. V oči so padli še zlasti izdelki rezbarjev, med katerimi so na ogled javnosti prvič predstavili

svoje izdelke tudi člani rezbarskega krožka Turističnega društva Trzin. Če bodo tako marljivo in dobro rezljali, bodo na občini morali rezbarjem poskrbeti razstaveni prostor, kjer bodo svoje rezbarije in skulpture lahko predstavljali javnosti.

Zanimivo pa je bilo videti tudi razstavne predmete na drugih stojnicah. Na stojnici domačega turističnega društva so tudi letos predstavili nekdanje trzinsko mesarstvo, nekaterim srečnejšem, ki so prišli ob pravem času, pa je uspelo kupiti tudi prave trzinske klobase, ki so jih, podobno kot lani, pripravili po starih trzinskih receptih. Zanimive so bile tudi podobe Trzina na stojnici »trzinske slikarke« Bernarda Zajec, ki so jo trzinski »turisti« vzeli že kar za svojo umetnico. Ob tem pa je treba povedati, da je umetnica predstavila tudi nekaj svojih novih podob Trzina.

Obiskovalci so se zelo radi ustavljali tudi ob stojnici s prelepimi narodnimi nošami, ki jih je predstavila že zvesta razstavljalka na trzinskih sejmih Cirila Ules iz Loke. Florjanov sejem so spet obiskale tudi članice skupine za ohranjanje naravne in kulturne dediščine iz Krašnje, ki so prikazale pletenje kit iz slame, zanimive pa so bile tudi druge stojnice, na katerih so lahko obiskovalci pasli radovednost in tudi kupili kak lep ali pa koristen izdelek. Se zlasti je treba pohvaliti nekaj zelo lepih in domiselnih spominkov, ki bi jih lahko ponujali tudi na precej večjih turističnih prireditvah, in bi tujcem tudi po tej plati Slovenijo naredili bolj prepoznavno.

Za najmlajše pa so bili prav gotovo najbolj zanimivi baloni, pokovka in sladka pena, izbirali pa so lahko tudi med dvema vrtiljakoma. Pravijo, da je bil bolj zaseden večji, ki je pogumneže zavrtel precej višje v zrak.

Gasilci so imeli prvi dan sejmarjenja dan odprtih vrat v svojem domu, tako da so si lahko vsi, ki jih je zanimalo, ogledali ga-

silsko opremo in tudi to, kako gasilsko zaščitna oprema čaka pripravljena na fan-te in može, da se lahko kar najhitreje odzovejo klicu sirene na pomoč.

Vsi, ki so želeli, so lahko poskusili tudi svoje ustvarjalske sposobnosti pri gnetenju gline in oblikovanju figuric. Oblikovalno delavnico je pripravilo Društvo prijateljev mladine, udeležencem delavnice pa

sta z nasveti pomagali trziški umetnici Tatjana Hlačer in Bernarda Zajec. Najbolj zaželena figurica, ki jo je skušala oblikovati večina tistih, ki so prišli za glino, pa je bil žabec Žabon. Naredili so precej zanimivih in izvirnih figuric, vsi pa so se strinjali, da je še vedno najlepši Žabon tisti, ki ga je oblikovala Tatjana Hlačer in o katerem je Bernarda Zajec skovala celo pesmice.

Na sejmskem prostoru je bilo seveda poskrbljeno tudi za pijačo in prehrano. Gostinsko ponudbo so v svoje roke vzele gostinci gostilne Narobe, tisti, ki so se želeli izmolati iz gneče, pa so lahko posedli tudi pred okrepitevalnico Barca ali pa obiskali vinotoč Uršič, ki je bil med sejmskim dogajanjem odprt. Na splošno so bili z gostinsko ponudbo vsi na moč zadovoljni, saj so trziške gospodinjice in tudi gostinci poskrbeli tudi za priboljške.

Prvi dan je nekoliko ponagajalo vreme, zato so razstavljalci večino stojnic kmalu po uradni otvoritvi sejma spraznili, v nedeljo pa je bilo z vremenom več sreče in so tudi razstavljalci in prodajalci vztrajali dalj časa.

V soboto so v otvoritvenem kulturnem programu poleg župana g. Toneta Peršaka, ki je sejem odprl, nastopili tudi otroci iz vrta Trzin in male šole, pevci mešanega pevskega zbora upokojenskega društva Žerjavčki, harmonikarji iz občine Lukovica ter veteranska skupina plesalcev in muzikantov društva Tineta Rožanca iz Ljub-

ljane. Še zlasti plesi folkloristov so navdušili številne gledalce. Folkloristi so s svojim nastopom tudi odprli festival Trziška pomlad in za razliko od lani so tokrat imeli precej številnejšo publiko. Vsa pohvala organizatorjem festivala, da so bili pripravljeni z eno od svojih prireditev popestriti tudi Florjanov sejem. Na ta način sta bili ubiti vsaj dve muhi na en mah.

Prvega dne so za popoldansko in večerno zabavo poskrbeli člani loškega ansambla narodno-zabavne glasbe Sicer. Kljub temu, da je postalo sorazmerno hladno, so obiskovalci ob poskočnih zvokih in bogati ponudbi tekočih zažev lahko vzdržali do poznih večernih ur. Bilo je prijetno.

Naslednjemu dopoldnevu so dali pečat gasilci, saj je bila takrat Florjanova nedelja in se jih je v paradižnih uniformah na zbirnem mestu zbralo več kot sto iz vseh okoliških gasilskih društev. Ob spremljavi godbe in

narodnih noš so slavnostno odkorakali v trziško cerkev k sv. maši za gasilce. Tokrat so prvič na poti proti cerkvi korakali po cesti Pod gozdom, tako da si je povorka lahko ogledalo precej več ljudi. Iz cerkve pa so se vračali po že tradicionalni poti po Habatovi ulici in Mengeški cesti. Medtem ko so bili gasilci v cerkvi, so prispeli gostje iz prijateljske občine Sv. Jurij ob Ščavnici. Organizatorji so ob tem naredili manjši spodrsljaj, saj so takoj začeli z uradnim sprejemom gostov, pozdravnimi govori, izmenjavami daril in glasbenimi nastopi gostov, čeprav Trzincev in drugih gledalcev na prireditvenem prostoru še ni bilo toliko, kot bi si želeli. Pol ure kasneje so na sejnišče prikorakali gasilci z godbo na čelu. Opazovalci so si bili edini, da bi se morali prireditelji držati predvidenega scenarija ne glede na to, da so gostje iz Goriškega prišli nekoliko prej, kot so jih pričakovali.

Gasilci so tudi tokrat rešili položaj in ko so prikorakali na prizorišče, so bile stvari spet na svojem mestu, program pa je potekal tako, kot je bilo zamišljeno in so si organizatorji želeli. V kulturnem programu so poleg godbe na pihala nastopili tudi pevci upokojenskega društva iz Sv. Jurija ter Kapelski fantje in pevci Mengeškega zvona. Nedeljski obisk sejma je bil dosti večji kot sobotni, zato so razstavljalci vztrajali dalj časa, za radovedneže pa so poskrbeli tudi predstavniki Jamarskega društva Simona Robiča iz Domžal, ki so pokazali jamarsko vravno tehniko. Člani turističnega društva in občinskega vodstva so po kulturnem programu goste

iz Štajerske popeljali na krajiški ogled Gorjuše, kjer so se spustili v Železno jamo in obiskali Jamarski dom, medtem pa je sejmarjenje v Trzinu nemoteno teklo dalje. Nekateri srečneži so se lahko po Trzinu zapeljali celo z zapravljlivkom.

Turistično društvo Trzin se zahvaljuje za finančno, gmotno in moralno podporo pri pripravi in izvedbi Florjanovega sejma:

Občini Trzin, gostilni Narobe, okrepčevalnici Barca, podjetjem Kraški zidar iz Sežane, Biring d.o.o., EL ŽI KO Žiga Kosmač s.p., Rink Zoran s.p., Signa d.o.o., G7 – družbi za varovanje, Baloh d.o.o., Osnovni šoli Trzin, Vrtec Trzin, harmonikarjem Turističnega društva Lukovica, konjalcima Poloni in Silviju, Društvu za raziskovanje jam Simona Robiča Domžale, Alešu Stražarju, Mengeški godbi na pihala, Mengeškemu zboru, Slamniku Domžale, folklorni skupini Tine Rožanc – veteranom iz Ljubljane, PGD Mengeš, KAM Bus-u Kamnik, LPP Ljubljana, Marjanu Habatu s.p., Francu Florjančiču, Mariji Kralj, Rezki Zupančič iz Loke, DU Žerjavčiki Trzin in njihovem pevskemu zboru, recitatorjem ter Francu Zupanu, KUD-u Franca Kolarja Trzin, PGD Trzin, trzinski narodnim nošam, ansamblu Sicer iz Loke, pevcu Dominiku Kozariću, Kapelskim fantom in upokojenskem pevskemu zboru iz občine Sveti Jurij ob Ščavnici, CZ Trzin, družini Kralja Tomažu, družini Bischof, družini Tavčar.

Zahvaljujejo se tudi vsem razstavljalcem in prodajalcem na stojnicah ter organizatorjem delavnice: DPM Trzin, Bernardi Zajec in Toljani Hlačer ter obema povezovalcema programa, Anamariji Šiler in Tonetu Ipavcu.

IKratki se zahvaljujejo vsem lastnikom in stanovalcem ob Ljubljanski cesti, na kateri je bil sejem, za razumevanje ob motenem prometu in hrupu (o dolgu do stanovalcev na Ljubljanski 5a v prihodnji številki) in vsem obiskovalcem, ki jih že sedaj vabijo na 4. Florjanov sejem prihodnje leto.

Popoldanski program sejma je zaznamoval naš sokrajan pevec Dominik Kozarič, ki je pokazal, da ima zelo pester repertoar in da lahko zadovolji okuse praktično vseh generacij poslušalcev. Ob topleni soncu je bilo lepo srkatati osvežitvene napitke in poslušati našega pevca, nekaj najmlajših pa je celo zaplesalo. Po splošni oceni je letošnji Florjanov sejem še boljše uspel kot prejšnja dva. Organizatorji imajo očitno že dobre izkušnje, in vedo, kako se stvarjem streže. Lahko rečemo, da se že veselimo prihodnjega sejma, saj se bodo napovedi, da bo sejem postal tradicionalen, kot smo že zapisali, prav gotovo izpolnile.

Miro Štebe

BUDNICA

Že tradicionalna budnica trzinskih budničarjev je skoraj propadla. Prejšnji organizator PGD Trzin se je zaradi velikih stroškov odpovedal organizaciji. Saj veste: država zahteva več in več denarja in tudi zakoni se spreminjajo in malo čudno bi bilo, da bi te novodobne kapitaliste delavci budili tako zgodaj

Seveda tiste kapitaliste, ki so ob desetdnevnem praznovanju še ostali v Sloveniji. Da tradicija ne bi propadla, je vse skupaj v svoje roke vzel gostilničar Rajko iz gostilne Pr Jakov Met. Za trzinske budničarje je pripravil obvezni golaž. Budničarji smo se ob petih zjutraj, kot je že običaj, zbrali in z okrašenimi traktorji krenili po starem in novem delu Trzina. Malo Trzinčev je kukalo izza zaves in čudno gledalo povorko budničarjev. Na nekaj mestih pa je nekaj gospodarjev le pričakalo budničarje in s šilci žganja smo si lahko nazdravili in čestitali: »Živel prvi maj za delavne in nedelavne, za zaposlene in nezaposlene.« Povorka se je končala pri gostil-

ni, kjer je topel golaž ogrel budničarje in tudi žlahtna kapljica je stekla po grlih. Lep sončen vzhod je naznanil lep prvi maj – praznik dela

J.S.

Današnji ljudje so tako neuravnovešeni, da se počutijo nesrečne že, če samo enkrat niso srečni.

Graham GREENE

NOVICE IZ POD ZVONA SV. FLORIJANA

Tokrat nekaj paberkov iz duhovnega dogajanja po Sloveniji: Slovenski katoliški tednik **Družina** je v maju praznovala petdeset let izhajanja. Leta 1971 je dosegla najvišjo naklado: 147.000 izvodov. »Družina odlikuje jasna beseda, krščanska sporočilnost in domoljubna občutljivost: v njej je začitati utrip slovenske biti po vsem svetu« (akademik Alojz Rebula).

Na Brezjah je bil 18. maja sprejet **Sklepni dokument** plenarnega cerkvenega zbora Cerkve na Slovenskem. Slovesnosti so se udeležili tudi nekateri člani našega Župnijskega pastoralnega sveta.

Letošnjo nagrado mesta Ljubljana je med drugimi prejel tudi Šentiviški Zavod sv. Stanislava (škofijska gimnazija), in sicer »za zgodovinski prispevek k slovenizaciji šolskega in stoletnici prve popolne slovenske gimnazije, za vrhunsko organizacijo učno-vzgojnega procesa in odmevno kulturno-umetniško dejavnost«.

Mariborski škof dr. Franc Kramberger je takole zapisal o **samomorilcih**: »Samomorilčevega dejanja ne moremo odobravati, vendar nimamo pravice nikogar obsoditi ... Sveto mašo smemo naročiti tudi zanj. Morda je še najbolj potreben. Nad večnim zveličanjem oseb, ki so si vzele življenje, ne smemo obupati. Bog jim more dati priložnost za zveličavno kesanje. Cerkve moli in opravlja mašno daritev tudi zanje. Sodbo prepusti Bogu.«

Pa še o nogometu: »Zadnja leta se učimo spoštovati tudi ta poklic. Spoznavamo tudi duhovno življenje nogometašev.

Nogometna scena ni kraj, kjer bi skrivali svojo vernost, prej nasprotno. Radi jo pokažemo na igrišču, pogosto se ukvarjajo z dobrodelno dejavnostjo, veliki nogometni klubi imajo tudi klubskega kaplana« (B. Cestnik). Nogometaš **Miran Pavlin** o svoji veri:

»Moj Bog je Bog z veliko začetnico. Ne iščem ga samo takrat, ko ga potrebujem, ves čas sem z njim.«

dr. Bogdan Dolenc

POMLADNI UTRINKI V VRTCU ŽABICA TRZIN

Novih doživetij je bilo v pomladnih mesecih kar precej.

V marcu smo vse skupine pripravile nastop za starše. To je vsakoletno prijetno srečanje, ki je odlično obiskovano.

V aprilu smo starejše skupine povabile v vrtce tudi dedke in babice. Vzdušje je bilo zelo prijetno in sproščeno. Odšli smo tudi na nekaj izletov. Obiskali smo arboretum Volčji Potok. Otroci so zelo uživali v prelepi naravi, na igrišču in ob sladoledu.

V Prešernovem gledališču v Kranju pa smo si ogledali predstavo »Sapramiška.« Otroci iz skupin Čebelice, Pikapolonice in priprava na šolo so prejeli priznanja za CICI bralno značko v kulturnem domu Domžale. Skupina Čebelice bo konec maja za nekaj dni obiskala kmetijo na Ledinah nad Idrijo.

Tudi dnevi, ki jih preživimo v Vrtcu, so zelo zanimivi. Program vzgoje izvajamo po kurikulumu. Vsak dan skušamo ob igri približati čim več novih spoznanj. Otroci se sami odločajo za igro, ki jo izbirajo v količini.

Vsi v vrtcu si prizadevamo, da se otroci naučijo veliko novih stvari in da se čim boljše počutijo.

Vzgojiteljica:
Vanja Pančur

KAKO SE JE V TRZINU VČASIH ŽIVELO ...

iz kronike duhovnije Trzin

Leta 1933 je v Trzin prišel Viktor Kragl, ki je tu deloval pet let. Rojen je bil 1. 1883 v Trzinu, 1908 je bil posvečen v duhovnika. Ob koncu prve svetovne vojne je služboval v Št. Vidu pri Vipavi, od koder se je moral umakniti italijanski sili. Zato je prestopil v mariborsko (ali lavantinsko) škofijo in je linajst let služboval v župniji Fram pri Mariboru. Leta 1938 je iz Trzina odšel v Ljubljano. Ker je on pisal kroniko, ni zabeleženo, kdaj je umrl.

Svoj prvi nastop v Trzinu takole opisuje: »Ko sem na praznik Kristusovega vnebohoda prikrat stopil na trzinjsko prižnico, so čustveno zapeli pozdravno pesem novemu dušnemu pastirju ... Na spoved jih je prve dni čakala dolga vrsta. Ko sem napovedal za četrtek pred junjskim prvim petkom 'sveto uro', je bila cerkev polna. Pa kako hitro je vse to prvo navdušenje izginilo. Da bi se nekoliko oddolžil za njihovo pripravljenost, da v duhovniški hiši napeljuje električno luč, sem iz svojega nekaj prispeval in oskrbel vsa sverila na lastni račun. Pa kakšno razočaranje, ko je par mesecev pozneje trzinjski občinski odbor izglasoval odklonitev malenkostnega vplačila za popravilo hišnih oken in vrat!

Vse to me ni prestrašilo, da ne bi šel odločno na delo k napravam, katere sem sam in

pa uvidevni možje spoznali za nujno potrebne, zlasti pri cerkvi ... To se mora Trzinčanem priznati, da za svojo cerkev radi dajo, če ne zaradi drugega, vsaj zato, da se postavijo ...« Gospod Kragl še z grenkobo omenja, da so Trzinčanci naselili nekaterim hruškačem in podplihovalcem, ki so govorili, da »vsega tega ni treba«.

Prihodnjik bomo izvedeli, kako so leta 1933 potekala obsežna židarska, pleskarska, slikarska in druga dela pri cerkvi.

dr. Bogdan Dolenc

Zadnji šmarnični dan (31. 5. 1938)

ČESTITAMO

Maj je za našo Petro prav gotovo najlepši! Pa ne samo za Petro, tudi za tiste, ki so videli malega junaka, je fantiček res vreden svojega imena! Naši dopisnici Petri Mušič iz srca čestitamo za novega Trzinca, Maju pa želimo, da bilo njegovo celo življenje en sam neskončen maj, polno življenja, radosti, barv in praznovanj. Obema, mamici in sinčku želimo obilo zdravja in lepih trenutkov, čestitamo pa tudi babici in dedku!

Uredništvo Odseva

DEVETLETNA OSNOVNA ŠOLA (4)

Drugo triletnje

Drugo triletnje obsega četrni, peti in šesti razred. V tem triletnju postopoma narašča število predmetov in tedensko število ur pouka, v vzgojno-izobraževalno delo pa se postopoma vključujejo učitelji predmetnega pouka. V četrtem razredu se slovenskemu jeziku pridruži še angleščina, sprva s dvema, v petem s tremi, v šestem pa s štirimi urami na teden. Predmet spoznavanje okolja iz prvega triletja se v četrtem in petem razredu razdeli na pred-

Podpis k sliki: Učenci podjetniškega krožka in njihov mentor prof. Aleš Šporn na prvem podjetniškem forumu v Litiji

meta družbo ter naravoslovje in tehniko. V petem razredu se pridruži gospodinjstvo, v šestem razredu družbo zamenjata geografija in zgodovina, predmeta naravoslovje in tehnika pa nadomestita tehnika in tehnologija ter naravoslovje. Učenci bodo v drugem triletnju imeli od 24 do 26 ur pouka na teden. Pri matematiki, slovenščini in angleščini bo delo organizirano tako, da bodo učenci večino ur (75%) delali skupaj, pri četrtni ur pa na različnih zahtevnostnih nivojih. Pri takšnem načinu dela, ki mu strokovno pravimo fleksibilna učna diferenciacija, lahko učitelj s skupino učencev, ki hitreje osvajajo učno snov, rešujejo zahtevnejše probleme in v večjem obsegu, skupino, ki je počasnejša, pa vadiljo in urijo le najbolj bistvene vsebine.

Odlučitev za to, v kateri skupini in na katerem nivoju bo učenec delal, je prepuščena učencu, učitelju in svetovalni delavci pa svetujeta učencu in staršem, kaj bi bilo glede na ocene in doedanje uspešnost pametno. Učenec lahko, če ugotovi, da bi bilo to koristno, nivo in skupino zamenja kadarkoli.

Takšen način diferenciacije je sprejemljivejši kot loče-

vanje učencev pri vseh urah in vseh predmetih, in ga priporoča tudi Svet Evrope, uveljavljen je v večini evropskih držav, ki šele zadnja leta šolanja, deveto ali deseto leto, učence grupirajo po sposobnostih.

V drugem triletnju bodo učitelji med letom ocenjevali znanje opisno in številčno, ob koncu leta pa le številčno. Tudi ob koncu drugega triletja bo znanje tistih učencev, ki bodo to želeli, preverjeno z nacionalnimi preizkusi. Preverjati bo mogoče znanje slovenščine, matematike in angleščine. To, tako imenovano zunanje preverjanje, bo omogočilo primerjanje znanja posameznika z dosežki njegovih vrstnikov v celotni državi. Takšne informacije bodo dobrodošle učencem, staršem in tudi učiteljem.

V drugem triletnju nova šola ne bo prinesla toliko sprememb kot v prvih treh letih. Najpomembnejše pa je, da učni načrti predmetov v drugi triadi predvidevajo sodobne načine pouka, ki terjajo in zagotavljajo visoko učenčevu aktivnost in s primerno časovno razporeditvijo to tudi omogočajo.

O novostih, ki jih prinaša devetletka v tretjem triletnju (7., 8. in 9. razred) pa prihodnjak.

Franc Brečko, ravnatelj OŠ Trzin

ODSEV

ODSEV

OSNOVNOŠOLSKI POTEPO PRIMORSKI

Še malo, pa bo zopet konec šolskega leta. Nekateri bodo odšli v nov svet, v srednjo šolo, nekateri bodo še naprej guliili klopi v isti šoli, najmlajši pa bodo kot prvošolčki prišli po znanje za nadaljnje življenje.

Veliko svojega znanja, pridobljenega v doletnem šolskem letu, pokažejo na dnevu odprtih vrat. Letos je osnovna šola Trzin odprla vrata 11. maja vsem, ki so hoteli spoznati, kakšno vzdušje vlada v njej. Naj za začetek najprej povem, da je zdaj že tradicija, da se višja stopnja odpravi na ogled Slovenije. Vsako leto običajno določeno pokrajino. Tokrat so trzinški šolarji obiskali Primorsko, ki je bila potem njihova raziskovalna tema na različnih področjih. Po vseh napornih raziskavah,

fotografiranju in izdelovanju končnih izdelkov je le prišla sobota in vrata šole so se odprla. Ob devetih uri se je začel kulturni program. Otvoritev je pripadala igralcu mestnega gledališča v Ljubljani Silvu Božiču, ki je s prav prijetnimi besedami pozdravil obiskovalce ter za začetek napovedal prve nastopajoče, še čisto novo in svežo folklorno skupino iz Trzina, pod vodstvom Rada Zupanca. Sledili so nastopi nekaterih učencev, ki imajo več poguma za nastopanje. Prebrali so spise, ki so govorili ravno o Primorski. Proslava brez glasbe ne gre. Za to je poskrbelo nekaj učencev, ki so s tolkali izvedli dve skladbi. Čisto za konec pa je sedemčlanska skupnica dramskega krožka odigrala skeč, s katerim smo na tekmovanju Turizmu pomagala lastna glava dosegli drugo mesto. Sledilo je povabilo na ogled po učilnicah.

V poročilu o dnevu odprtih vrat pa ne smem pozabiti na učence nižje stopnje. Njihova lerošnja naloga je bila Pika Nogavička in vsi njeni prijatelji. V vsakem razredu se je dogajalo kaj zanimivega. Obiskovalci, tako majhni kot tudi veliki, so se lahko preizkusili v ročnih spretnostih, v izdelovanju opice, konja, Pikinih nogavičk ... Lahko pa si postal celo Pika, seveda če si imel dolge lase. Čirule čarule in dve štrleči kiki sta bili nared. In kar naenkrat je bila polna šola Pik in tudi nogavičk. Ja, tudi oblečene so bile tako. V enem od razredov pa smo si lahko ogledali pravo predstavo o Piki.

Po prav pisanem, zanimivem ter raznolikem dogajanju smo se sprehodili na drugi konec šole, kjer so svoje znanje razstavljali učenci

višje stopnje. Kot sem že omenila, so raziskali Primorsko iz vseh strani: zemljepisno lego, ljudsko slovstvo, kulturne znamenitosti in znane Slovence, svoj prostor so namenili tudi vinogradništvu ter fotografijam, ki so jih posneli na celodnevem izletu. Največ mladih obiskovalcev pa se je zateklo v računalniško učilnico. In tudi planinci so imeli svoj prostor. Tokrat so kline zabili kar v tla

angleške učilnice in se povzpeli po stenah vse do vrha - stropa. No, ni bilo ravno tako, lahko pa smo si vseno ogledali planinske pripomočke in celo napisal pohvalo ali pa kritiko v knjigo pritožb. Tudi pred šolo je bilo živahno. Seveda se je takoj videlo, da je dan za prav posebne slovesnosti. Taborniki so si postavili šotor, 'gostinci' pa so po napornem ogledu po šoli ponujali pijačo, seveda za spodoben zaslužek.

Tako je navadna sobota postala pestra. Vsi smo se česa novega naučili in videli veliko zanimivega. Taka šola privlači, in učencem želimo še veliko takšnih in podobnih dni. Iz pogovorov vem, da imajo otroci veliko raje dinamičen pouk, v smislu raziskovanja in različnih ogledov, kot pa dolgočasno sedenje v klopih. Seveda pa so tudi določeni predmeti, kjer je potrebno sedeti in delati, delati ...

Urša

PARLEZ-VOUS FRANÇAIS?

Ne? Ker se vam zdi francoščina težka? Kje pa! O tem, da je učenje francoščine preprosto in tudi zabavno, bi vas zagotovo prepričali številni slovenski (tudi trzinški) osnovnošolci, ki se že učijo tega lepega jezika in so svoje znanje ter umetniške talente predstavili na PRVEM MALEM FRANKOFONSKEM DNEVU V KRANJU.

Prireditev je potekala 14. maja na Osnovni šoli Orehek Kranj, zaenkrat edini osnovni šoli v Sloveniji, ki v okviru izbirnih vsebin devetletke poučuje francoščino. Prvi mali frankofonski dan je šola gostiteljica organizirala v sodelovanju z Ministrstvom za šolstvo, znanost in šport, Zavodom RS za šolstvo in šport in Francoskim inštitutom Charles Nodier. Nastopajoči osnovnošolci z različnih slovenskih osnovnih šol so uspešno zadovoljili kar zahtevno občinstvo:

ravnatelje in profesorje francoščine z različnih gimnazij, osnovnih šol in Filozofske fakultete, predstavnike Francoskega inštituta, ministrstev, starše in druge ljubitelje francoskega jezika in kulture pri nas. Prav vse točke so privabile nasmeh na ustnice gledalcev, saj so izražale mladost, igrivost, iskristovost ... s kančkom navihanosti. Uživali smo ob prijetnih francoskih pesmicah, občudovali nadarjene recitatorje in navdušeno ploskali mladim igralcem, ki so pripravili skeče v francoščini.

Sodelovale so tudi nekatere učence, ki na naši šoli obiskujejo začetni ali nadaljevalni tečaj francoščine. Polona Podbevšek, Sara Habat, Danaja Visković-Rojš, Zala Strlič, Tea Pinler, Maja Gorenc, Anabel Černošorski in Danaja Seražin so navdušile s skečem AGENCE DE VOYAGES - Potovalna agencija. Prireditev, ki jo je v francoskem jeziku povezoval mlad voditeljski par z Orehka, je doživela svoj vrhunec z enkratnim nastopom gimnazijke Petre Trtnik, ki nam je prepevala šansone Edith Piaf, in se zaključila z ogledom razstave izdelkov ter s sproščenim klepetom nastopajočih in njihovih mentorjev ob slastnih dobrotah francoske kuhinje.

Za konec pa z veseljem izrekam iskreno pohvalo našim osim dekletom, ki so s svojo malo predstavo pozele morje čestitk in pohval. Bila sem ponosna nanje, iskreno vesela njihovega uspeha ... in neizmerno srečna, da sem lahko učiteljica francoščine.

Dragica Delavec

OSMI RAZREDI OŠ TRZIN ALI KAKO SE OTROCI SPREMINJAJO

Letos je večina mojih sošolcev prestopila (ali pa še bodo, nikomur ne uide) tisto prelomnico v življenju, ko moraš realno začeti uresničevati zastavljene cilje, nekateri že imamo družine, nekateri jih še ustvarjajo ... upam, da gre vsem gladko od rok. Vsak dan pa mi pogled uhaja k šoli. Bili smo prva generacija, ki je v tej šoli guliła šolske klopi, in minilo je petnajst let. Kar tako, kot da bi pihnil veter in petnajst let se mi zdi tako kratka doba. Z urednikom sva prišla na idejo, da bi letošnja dva osma razreda povprašali, kako gledajo na šolo in kam se bodo odpravili po končani osemletki.

Seveda sem se spomnila na tisto leto, ko sem jaz zaključila osnovno šolo. Nekaterih učiteljev se še danes rada spominim, vedno sem se razveselila, ko sem jih zagledala. Čeprav so tudi meni povzročali skrb. Šola se ni nič spremenila (za tiste, ki je že dolgo niste obiskali). Isti razredi, podobne razporeditve, nič novega, nič lepšega.

Za začetek me je presenetila ignoranca in nespoštovanje večine učencev do učiteljev in do starejših ljudi. Med odmorom nisem opazila niti enega samega otroka. Da bi učitelj v ljudočno pozdravil. Najprej sem poskusila imeti kratek pogovor z učenci 8. razreda. Pravzaprav so me pozitivno presenetili, ker sem nekaj dni pred pogovorom slišala, da so posebej osmi razredi nevljudni, neprilagodljivi in zelo nevzgojeni. In nájhuje, da izsiljujejo učence nižjih razredov, da jim jemljejo denar in jih fizično kaznujejo, če se le-ti upirajo. Priznati moram, da name niso naredili takega vtisa. Morda se samo niso želeli izpostavljati, vendar so na vprašanja odgovarjali kar korektno. Presenetilo me je, da jih gre velika večina naprej na gimnazijo, vendar so mi razlogi za to postali bolj jasni kasneje, ko sem se pogovarjala s svetovalko. Seveda imajo vsi otroci svojega priljubljenega učitelja in najbolj priljubljen predmet, prav tako pa nekaterih predmetov ne marajo in seveda so tega krivi učitelji. Zardili so mi, da nikakor ne izsiljujejo mlajših, čeprav jim vse čas »težijo«. Nekateri so priznali, da so bili pred leti tudi sami žrtve nasilnežev iz višjih razredov, vendar si zaradi strahu niso

upali priznati staršem ali učiteljem. Tudi obisk v 8. b razredu mi ni dal pričakovanih odgovorov, čeprav moram napisati, da se je videlo, da je ta razred bolj »živ« in nanj ne vpliva nobena avtoriteta ali obisk tujca. Dva zamudnika se zaradi svoje »napakice« nista potrudila z opravičilom, ni se jima zdelo pomembno, da sta mogoče zmotila uro. Tudi ta razred ima svojega »favorita« med učitelji (le kdo je ta gospod Muha?), prav tako pa je več predmetov, kjer se pogledi učiteljev in učencev na predmet nekako razhajajo. Je pa bistveno to, da so v tem razredu po nekaj ovinkih le priznali, da se včasih zgodi, da »premlatijo« kakšnega malega tečaka, saj se jih drugače ne da vzgojiti. Tudi v tem razredu gre velika večina naprej na razne gimnazije.

Po obisku obeh osmih razredov sem imela kratek pogovor tudi z go. Ksenijo Rojs Visković, svetovalko na OŠ Trzin. Gospa dela tu že deseti let in tudi sama opaža spremembo v motivaciji, v neupoštevanju avtoritete, v vrednotah (predvsem v nematerialnih), vsi ti temelji za uspešno in kvalitetno življenje se iz leta v leto slabšajo. Učenci so vedno bolj nepriljubljeni za delo, niso zainteresirani za kakršnekoli predloge ... vendar je to vpliv v celotni družbi. Vzgojni ukrepi sicer obstajajo, vendar na nekatere učence ne vplivajo in jih starši ne priznavajo. To, da gre večina učencev na gimnazije, je bolj vpliv staršev kot pa raven znanja, in za nekatere bi bilo bolje, da bi se enkrat razmislili o svoji prihodnosti. Šola sa-

ma seveda zaradi teh »anomalij« današnjega življenja ne more vplivati na učence, saj na samo vzgojo najbolj vplivajo starši. Kar podariš otroku do tretjega leta (spoštovanje do starejših ljudi, priznavanje avtoritete, prijaznost, prijetnost ...), najbolj vpliva na njegovo kasnejše vedenje in obnašanje, seveda pa tudi družba naredi svoje. Ni stvar vzgoje v tem, da otroku pustiš vso svobodo, ampak da ločiš razumne meje, preko katerih ne sme. Mar ni odraz nepozdravljanja in ignorance do starejših ljudi tudi odraz naše vzgoje? Ali kdaj pomislimo na to, da smo za vse krivi mi, ki smo pravzaprav za zgled našim otrokom? Tudi jaz sem daleč od ideala, čeprav se trudim. Je pa res, da vsi živimo drugačno življenje, ritem služba – dom – služba – dom ... je daleč prehitel in veliko ljudi za to žrtvuje čas, ki bi ga v idealnem svetu morali preživeti s svojo družino, v pogovoru. Pravzaprav je žalostno, ker delamo zato, da bomo družini omogočili lepše in boljše življenje, s tem pa se čedalje bolj medsebojno oddaljujemo. Ko nekoč končno napoči čas, ko smo vse že naredili, vse uredili, vse popredalčkali, sedemo doma na kavč in ugotovimo, da smo pravzaprav sami v družbi ... in prižgemo televizor. Prepozni smo.

Mene, priznam, pozdrav nekega učenca, ko grem mimo šole, preseneti, in vedno znova se sprašujem, koliko pravzaprav je še takih otrok? Se ne bi odločili in vsaj en dan pozabiti na vse zamere, da bomo samo en dan pozdravljali – ne samo starejših, ampak da bomo na splošno pozdravljali. V ponedeljek, po izidu tega prispevka, na primer Vsaj poskusimo. Če nam bo všeč, lahko to naredimo še v torek in v sredo ...

Ne vem, koliko teh učencev ve, da punce nismo smele prihajati v šolo naličene in takrat se je nekaterim to verjetno zdelo neumno. Ko pa se danes spominim mojih učiteljev (dveh in vemo katerih), se mi zdi, da sta imeli prav. Mar ne veste, da ste lepi, ker ste mladi, ker nimate gub, ker imate še življenje pred seboj in vse ideale lahko še dosežete?

Sprejeti šport kot način življenja

Andreja Vrhovec Kavčič

Slab mesec pred koncem šolskega leta je prav, da se spomnimo tudi na obšolske interesne dejavnosti, katerim na Osnovni šoli Trzin posvečajo veliko pozornosti. Na šoli je v tem letu delovalo sedem krožkov in dva tečaja, ki se jih je bolj ali manj redno udeleževalo kakih 130 otrok, približno tretjina vseh učencev. Za uspešno delovanje krožkov je najbolj zaslužna mentorica šolskega športnega društva in profesorica športne vzgoje Andreja Vrhovec Kavčič.

Čeprav je doma iz Ljubljane, na tančnejše iz Šiške, jo veliko Trzinčev dobro pozna, saj so pod njenim budnim očesom udeleženci raztegovali mnogi izmed njih oziroma njihovi otroci. Andreja, nekdanja reprezentantka v smučarskih tekih, je namreč na OŠ Trzin prišla že pred 12 leti, čeprav si je to zaradi njenega mladostnega videza kar težko predstavljati. Še težje, da imata s soprogom, nekdanjim športnim novinarjem in zdaj direktorjem smučišča na Veliki planini Stanetom Kavčičem že 15 in 10 let stari hčerki, Mašo in Kajjo.

Če ste mislili, da šolska telovadnica ob popoldnevih sameva ali da gosti priletne rekreacije, ki se otesajo odvečnih (kilo)gramov, ste se zmotili. Prav zaradi omenjenih krožkov je v njej mogoče slišati otroški živčav prav vsak dan vse od 13. pa tja do 19. ure. Letos so po obiskanosti najbolj »in« košarka, plezanje in gimnastika, saj je vsak izmed njih privabil po okrog 40 učencev. Pri tem gre izpostaviti, da je šola gimnastike 70-urni tečaj. Gimnastiko obiskujejo učenci nižje stopnje, vodi pa jo zadnja okrepitev v proforskem kadru Jani Muha, ki smo ga v Odsevu že predstavljali. Podobno velja tudi za tečaj karateja pod vodstvom Franca Divjaka z OŠ Brdo, ki se ga udeležuje okrog 20 učencev.

Košarkarski krožek vodi nekdanja učenca Matjaž Erčulj in Gorazd Gorupič. Učenci in učenke predmetne stopnje so razdeljeni v štiri skupine (5.-6. in 7.-8. razred), svoje znanje pa preizkušajo na državnem Pionirskem festivalu. Športno plezanje je od pridobitve plezalne stene pred tremi leti postalo eden izmed najbolj priljubljenih zunajšolskih aktivnosti. Krožek obiskuje po 20 fantov in deklet, njihove »spidermanske« sposobnosti pa razvija študentka biologije in nekdanja tekmovalka iz Kamnika Maja Suštar.

Poleg omenjenih delujejo še odbojarski, strelski, atletski, namiznoteniški in šahovski krožek, ki se jih v povprečju udeležuje od 8 in 12 učencev. K odbojki, ki jo vodi naša sogovornica Andreja, hodijo le dekleta. Strelske veščine pa mlajšim rodovom posreduje Vinko Srečko in Damjan Klopčič iz dobro organiziranega Strelskega društva Trzin. Fantje in dekleta lahko izbirajo med zračno puško in pištolo. Atletski krožek, namenjen 3. in 4. razredom, izvaja profesorica Slavi Kozel. Namizni tenis za učence od 5. do 8. razreda vodi trener Miodrag Drlijača iz Mengša, šahovski krožek pa člani šahovske sekcije pri Športnem centru Trzin, vendar pa interes za kraljevsko igro iz leta v leto upada.

Po besedah Andreje Vrhovec Kavčič bi lahko izvajali še kakšen športni krožek, a je največji problem v zmogljivosti telovadnice, težko pa je tudi najti primerne ljudi za njihovo vodenje. Prostorsko stisko nekoliko omilijo s postavitvijo pregradne stene, kar omogoča hkratno delovanje dveh športnih aktivnosti. Med redno šolsko telovadbo stena deli učence predmetne in razredne stopnje. Že dalj časa se govori o gradnji prizidka k telovadnici, a je uredništev le-tega malo verjetna pred uvedbo 9-letke v sezoni 2003-04. Zaradi kronične prezasedenosti telovadnice so se morali na primer odpovedati badmintonskemu in še kakšnemu krožku. Za teniške navdušence so sicer poskrbeli v športnem centru Taubi, kjer ima vsak razred na voljo po 10 ur brezplačne vadbe na leto.

Trzinski učenci se v športnih spretnostih merijo na šolskih tekmovanjih. Na prvi stopnji tekmujejo proti vrstnikom iz devetih šol nekdanje skupne občine Domžale. Na drugi stopnji tekmujejo z učenci iz Kamnika in Medvoda, tretja stopnja pa že poteka na državni ravni. Na šoli so v preteklosti že ustvarili nekaj »vezdnikov«, ki so si utrli pot v državno reprezentanco, na primer v atletiki (Tina Levičnik) in kajakaštvu (Jošt Zakrajšek), pa še kje. Na šoli ne manjka novih mladih upov, saj je OŠ Trzin na pravkar končanem atletskem pokalu za predmetno stopnjo pobrala sedem priznanj, od tega dve prvi mesti. Učenci OŠ Trzin so bili na atletskem troboju za nižjo stopnjo prav tako zelo uspešni, zato se za prihodnost športa v Trzinu ni bati.

A osnovni motiv ni tekmovalne narave. Andreja o načrtih za naprej pravi takole:

»Naš cilj je, da bi se čim več otrok ukvarjalo s športom, ki naj ga sprejmejo kot način življenja. Ko enkrat dosežeš to stopnjo, ti ni več vrnitve. Je ena redkih koristnih odvisnosti.«

Ob tem opozarja na nevarnosti sodobnega načina življenja. V dobi računalnikov in MTV-ja se otroci vse manj zanimajo za športno aktivnost. Močnejše sposobnosti so očitno slabše kot pred leti, težave pa imajo tudi s pomanjkanjem koncentracije in motivacije, še zlasti pri vzdržljivostnih športih.

Peter Zalokar

TRZINSKA POMLAD SE JE PRIJELA

Pomlad, ki je za mnoge najlepši letni čas, se počasi preveša v drugo polovico, Trzinjska pomlad pa bo trajala še kar nekaj časa, pravijo, da do začetka poletja. Mi pa smo prepričani, da bodo prireditve, ki jih prinaša trzinjski festival, ostale v spominu obiskovalcev še precej dlje. Po prvih predstavah smo lahko vsi zelo zadovoljni, tako gledalci, ker smo imeli priložnost videti in slišati nekaj res dobrih umetniških stvaritev, izvajalci, ki so do zdaj še vedno nareli na dokaj dober obisk publike, in organizatorji, ker so predstave imele tako dober odziv pri obiskovalcih, in nenazadnje, ker so imeli tudi srečo z vremenom. Prva prireditev trzinjskega pomladnega festivala je bil nastop veteranov Folklorne skupine Tine Rožanc iz Ljubljane. Zelo posrečeno so nastop uvrstili med otvoritvene nastope v kulturnem programu na Florjanovem sejmu. Publike je bilo tako neprimerno več kot lani in še zlasti mladi so lahko spoznavali, kako bogato folklorno tradicijo imamo. Rožanci so tudi letos trzinjsko publiko razveselili z nekaterimi gorenjskimi in koroškimi plesi, v koreografiji dr. Bruna Ravnikarja. Med plesalci smo v veselje opazili našega sokrajana Rada Zupanca, z njimi pa se je moral zavrteti celo trzinjski župan g. Tone Peršak. Naslednjo soboto smo se na že tradicionalnem prizorišču predstav Trzinjske pomladi, pred lokali na Kidričevi cesti, lahko smejali kar dvema predstavama. Dober znanec Trzinčev Ravil Sultanov nas je kot klovn zabaval v predstavi Kolesar. Svoje gage in norčije je

Ravil Sultanov - Kolesar

Ravil odlično popestril z nekaterimi improvizacijami, prav tako pa je salve smeha sprožal voznik taksija v predstavi Taxi. Nadebudni voznik taksija Mihael je v svojo predstavo odlično vključil številne gledalce, ki so zelo profesionalno in prepričljivo odigrali svoje vloge. Predstavi, ki sta si sledili druga drugi, sta pritegnili sorazmerno veliko gledalcev, bili pa sta primerni tako za starejše kot za otroke. Mnogi, ki so si ogledali predstavi, so kasneje zatrjevali, da bi na takšne klovnadije še radi prišli. Nerodno je bilo le to, da so istočasno v trzinjski osnovni šoli potekale predstave dneva odprtih vrat šole. Mnogi so bili razdvojeni, kam naj bi šli. Navsezadnje so bili zadovoljni tisti, ki so šli v šolo, kot tisti, ki so prišli k lokalom na Kidričevi cesti. Prav bi bilo, če bi se priredile tudi v tem primeru uskladiti tako kot ledeni dni pred tem. Naslednjo soboto, 18. maja, te zadrege ni bilo. Tisto uro je v Trzinu potekal le

koncert skupine nekdanjih zabavljačev in pesnikov, kot sami sebe imenujejo in so si nadeli ime po krompirju – Čompe. Gledalci, ki smo prišli na koncert igralca Ljubljanskega mladinskega gledališča Janeza Škofa in njegovih spremljevalcev, smo si tistega večera govorili, da imamo res krompir, da smo na taki predstavi Čompe so res dobri, mogoče pa jih je k tako temperamentnemu nastopu spodbujal tudi dober sprejem pri publiku. Gledalci so bili tako navdušeni, da so po skoraj uro dolgem nastopu z burnim aplavzom poskušali od nastopajočih izsiliti še vsaj nekaj pesmi. Janez Škof se jih je usmilil z eno pesmijo, nazadnje pa je pred mikrofonom stopila nadebudna trzinjska deklica, ki izhaja iz gledališke družine, in vsem podarila Metuljčka Cekinčka. Za pogumen nastop in lepo pesmico so jo poslušalci nagradili z bučnim aplavzom. Vse kaže, da bo greh izpustiti katero od letošnjih predstav trzinjskega festivala. Gledalci pa morajo biti pozorni, saj zdaj predstave ne bodo samo pred lokali na Kidričevi cesti in ob 11. uri. Več predstav bo letos tudi v starem delu Trzina, kar smo nekateri pri prejšnjih dveh festivalih pogrešali.

M.Š.

Veterani Folklorne skupine Tine Rožanc

Čompe

PREMIERA PEPELKE

Pa je končno prišel veliki pok ali pa, recimo, dan resnice. Ko zdaj sedim pred računalnikom, še ne morem reči, da je že vse nared. Niti ne še. Vendar bodo vaje trikrat tedensko verjetno prinesle kar dobre sadove. Naj začnem čisto na začetku, tam nekje februarja, ko je še nastajal scenarij in ko so bili še gromozanski problemi z besedilom. V glavi sem imela že vse elemente, kadre. Tudi vloge sem že razdelila, seveda v mislih. In danes, ko stvar le še pilimo, se mi zdi, da so prav od prvega do zadnjega igralca vse vloge vsem pisane na kožo. Pa naj jih predstavim - naj enkrat začnem od zadaj: maček Lucifer - Lana Črnohorski, miški Pupek in Papek - Sašo Štih in Petra Bukovec, dobra vila - Maša Gorlup, dvorni norček - Anabel Črnohorski, Pepelkin oče in kralj - Andraž Mirmik, princ - Marko Mihalec, ses-

tri - Lara Zupan in Jana Golob, mačeha - Eva Mioč, glavno vlogo pa je letos dobila Maja Gorenc. Ko je bilo vse nared, smo začeli z vajami. In ne boste verjeli, kako se je težko postaviti v vlogo dveh razvajenih deklet; miganje z ritko in prav posebna hoja ni kar tako od danes do jutri, tudi Eva je imela s hojo veliko problemov. In pomislite, kje so časi, ko so se mladi v šoli učili valček in druge podobne plesne. Ja, tudi s tem so bili veliki problemi; saj, kje pa ste videli dvor brez valčka? Vse to in še marsikatero elemente, ki smo jih vadili kot po tekočem traku, so spremljali veliki navali smeha. In letos se je zgodilo prvič, da sem morala neprenehoma ponavljati: "Tiše, tiše govori!" Pa mislim, da nismo imeli težav s postavitvijo na oder le mi. Tudi Tanja je morala kar dobro napeti možgane, kako bučo začarati v voz in vse ostalo, kar še spada zraven.

Vsem sem pustila, da pokažejo svojo domišljijo. Igor je izbral glasbo. Naredil pa je tudi nekaj priredb po Disneyevem zgledu. Alenki sem pri kostumih pustila čisto prosto pot in prav tako Tanji, vendar uskladiti se je bilo treba. To je bilo naše delo, sedaj pride na vrsto, dragi občani, le še to, da si vzamete čas in nas pridete gledat. Naj še enkrat ponovim datum, uro in kraj:

6. junij ob 19.00 v dvorani Kulturnega Društva Franca Kotarja Trzin

ter

12. junij ob 18.00 prav tako v dvorani KUD-a.

Lepo vabljeni!!!

Urša Mandelj

Trzinska folklora - PRVIČ ob dnevu osnovne šole Trzin

Jeseni 1.2001 me je predsednica Turističnega društva ga. Jožica Valenčak povprašala, če bi bil pripravljen voditi otroško folklorno skupino na osnovni šoli Trzin. Z veseljem sem pristal, sicer s pomislekom, da bom poizkusil, kajti do sedaj še nisem učil folklorne. Najprej sem začel razmišljati, kaj bi z otroki prikazali. Seveda folkloristi največ plešejo in precej tudi pojejo, otroci pa se tudi radi igrajo. Na srečo sem pred časom obiskal 2-dnevni seminar za mentorje otroških folklornih skupin, kar mi pomagalo pri nadaljnjem delu. Največ pa sta mi nesebično pomagala z nasveti, konkretnimi predlogi in z literaturo dva zelo priznana strokovnjaka s področja folklorne (iz Mengša in Ljubljane), ki pa sta želela ostati neimenovana. Prostor je zagotovila šola, največji problem pa je bilo pridobiti dovolj dobrega in sposobnega harmonikarja. Po nekaj razgovorih z različnimi harmonikarji sem bolj iz obupa vprašal še Petro Trobec iz Zaloga, če bi bila pripravljena sodelovati. Ker je zelo dobra

glasbenica in precej angažirana tako pri FS Emona iz Ljubljane kot tudi pri priznanem ansamblu narodne glasbe, sem pričakoval negativen odgovor - toda rekla je, da lahko, in tako smo pričeli. Na prvi vaji 22. januarja 2002 je bilo 14 deklet in fantov iz 3. in 4. razredov. Od takrat imamo vaje vsak torek od 17.00 do 18.30, razen ob počitnicah. Najprej

smo postavili program, po dveh mesecih (9. april) pa smo imeli prvo predstavitev (kot vaja, brez noš) v našem KUD-u pred letnim zborom Turističnega društva. Za začetek imamo naslednje točke:

- ples in pesem 'Trzinka',
- ples in pesem 'Lepa Anka in Hruške, jabuke ...' - iz Bele krajine, prirejen za naše zmožnosti,
- pesem 'Kdo, kdo ...',

- pesem 'Trzinski smo fantje ...',
- igranje z izštevanko
- Po približno 12 vajah, na katere je hodilo skupaj 11 deklet in 10 fantov, smo imeli prvi nastop ob dnevu šole (11. maj) v fantasičnih NOŠAH. Naslednji nastop pa je bil 24. maja v KUD-u Trzin.

Mentor: Rado Zupanc

Skupini deklet in skupina fantov v novih narodnih nošah

PETER TROJANŠEK: PRI FINGRETU JE BILA GOSTILNA, TRGOVINA, POŠTA, TRAFIKA IN ŠE KAJ BI SE NAŠLO

V Trzinu je kar nekaj domačij, ki bi lahko povedale marsikaj zanimivega o zgodovini našega kraja. Ena takih je domačija Trojanškovič, ki se ji po domače reče Pri Fingretu. Za tiste, ki ne vedo, za katero hišo gre, naj povemo, da stoji v bližini gasilskega doma, pravzaprav med gasilskim domom in blokom v katerem je okrepevalnica Barca. Zdaj so v enem

proti župnišča, kjer zdaj prebiva moja sestra Štefka s sinovoma, snaho in vnukoma. Fingretovo hišo pa je pred tem že kupil mamin oče. Že prej sta bili v tej, Fingretovi hiši, gostilna in tudi mesarija. Jaz se tega sicer ne spominjam, vendar so mi povedali, da je bila mesarija v gospodarskem delu hiše.

Mama je včasih pripovedovala kako so se v gostilni ustavljali furmani, ki so vozili tod mimo proti Trstu ali na Štajersko. Hiša je

imela velik hlev, da so lahko v njem prenočili konje, kočjaži pa so šli spat na seno. No, to je bilo še v devetnajstem stoletju, takrat ko mi je mama govorila o tem pa se je žal za take stare zgodbe nisem preveč zanimal. Vem pa, da je imel ded prvi v Trzinu kolo, še tisto s prednjim velikim kolesom, zadaj pa manjšim. Spominim pa se še,

kako je bila med vojno v naši hiši nemška pošta. Kasneje, po vojni, so tam najprej odprli trafiko - Kotarjeva gospa je v njej prodajala cigarete in pa časopise - kasneje, ko so pri Matičku zaprli trgovino s špecerijo, pa so trgovino odprli v naši hiši, v listem delu, kjer je zdaj Siemensovo podjetje. Trgovina je bila Napredkova, poslovodja v njej pa je bil dolgo časa gospod Gubenšek iz Depale vasi. Pri prodaji mu je vrsto let pomagala tudi žena.

Ko so odprli novo trgovino Emone, tam, kjer je zdaj Flisova trgovina, pa so trgovino pri nas zaprli. Ni več ustrezala normam, ki

so začele veljati za sodobnejše trgovine. G. Peter se je pri Trojanškovičih rodil kot zadnji, šesti otrok. »Bili smo na pare. Najprej se je rodila deklica, nato fant, nato spet deklica in tako naprej, nazadnje pa sem prišel še jaz. Zanimivo pa je, da je bilo v materini družini kar devet deklet. Zdaj so že vse pomrle, zanimivo pa je tudi, da sta se kar tri poročile z gostilničarji. Ena na Ježico, kjer je bil včasih Tavčarjev dvor, druga pa v bližnjo gostilno Pri Kosiču v Tacnu na drugi strani Save, tretja pa v Kleče v gostilno Pri Unku.«

G. Peter se iz mladosti spominja, da dela ni nikoli zmanjkalo. »Mama je neprestano govorila: Delat, delat! Kar naprej samo delat. Ves čas smo imeli tudi kmetijo in dela res ni nikoli zmanjkalo. Spominjam se, kako smo delali na polju in kako sem moral pomagati tudi pri drugih hišah. Veliko sem moral pomagati maminima sestram, ki sta živeli v hiši ob cerkvi. Bili sta že bolani in sta potrebovali pomoč. Pomagali pa smo tudi pri Jezenskih, pri Girmonu in drugod. Po vojni pa so nam pobrali večino zemlje in kmetija je počasi propadla. Najprej so leta 1952 vzeli travnike, ki so jo potrebovali za kmetijsko posestvo na Pšati, čez tri leta pa še njive za posestvo v Jablah.« Vendar ni bilo samo delo. Peter Trojanšek se z veseljem spominja tudi veselih trenutkov, ki jih je prživel z drugimi otročaji v travnikih, ko so pasli krave. Spominja se še tudi, kako je Pšata včasih tekla drugače, nedaleč od njihove hiše, mimo sosednje jezenske hiše. V tistih časih je Pšata dostikrat poplavljala. »Ko je začela prestopati bregove, smo vrata zadelali z gnojem in čakali, da je vodna ujma ponehala. Mimo naše hiše je bil speljan jarek, ki je bil nekak vodni razbremenilnik in je

delu hiše poslovni prostori poslovalnice Siemens.

Pogovarjali smo se s sedanjim gospodarjem Petrom Trojanškom, ki se spominja številnih zanimivosti iz preteklih desetletij in še od prej, vendar ne ve, kako je hiša dobila svoje hišno ime. »To je že stara stvar. Hiša je imela to ime že prej. Trojanški so prišli vanjo, ko se je moj oče, ki je bil z Dobena, priženil v Trzin, v to hišo.

Prej je bil par let v Ameriki, ko se je vrnil domov pa se je leta 32 poročil z mojo mamo, ki se je prej pisala Kvas. Njena družina je prej živela v hiši blizu cerkve, nas-

ob visokih vodah odvajal vodo v travnike. Sploh je bilo pod železniško progo več mostov, ki so dopuščali, da je narasla voda odtekala v travnike. »

Fingretova domačija je stala v tistem delu Trzina, v katerem se je vedno kaj dogajalo. V bližini je bil gasilski dom, pri sosedu pa je bila tudi gostilna Na jezcu. V tisti hiši, ki je zdaj ni več, je bila včasih tudi trgovina. Vodila jo je Malka Colnar, gostilno pa je sprva vodil njen oče, ki je bil nekaj časa tudi trzinski župan, kasneje pa je oboje upravljal Malka. Trgovino so po vojni zaprli, gostilno, ki je bila med vojno zaprta, pa so v letih po vojni spet odprli se je še kar dolgo časa upirala propadu. Zanj so skrbeli sestri Ivana in Malka, ki je vzdržala še najdlje. Šele, ko je Malka umrla, je gostilna prenehala delovati. Sicer pa je bilo takrat v Trzinu še več gostiln. Peter se še dobro spominja, kako so s prijatelji zahajali v gostilno Na kasarni, nedaleč stran pa je bila tudi gostilna pri Matjezu, ki so jo najbolj obiskovali tisti, ki so hodili na vlak.

Fingretova domačija je v spominu starih Trzincev zapisana tudi po tem, da je Fingretov oče vozil gasilski voz. »Oče je imel dva konja in kadar je bilo treba, je pusil vsa druga opravila in konja zapregel v gasilski voz pa so šli. Ampak tisti voz je bil kar težak, saj je bila na njem vsa takratna gasilska oprema, zraven pa so se peljali še gasilci. Gasilski voz pa so hkrati uporabljali tudi za pogrebe, da so umrle vozili na pokopališče v Mengoš. Za gasilske potrebe so imeli konji boljšo opremo, lepše komate, kot za na polje. Spominim se, kolikokrat sem jih moral pred gasilskimi akcijami čistiti, tudi konje je bilo treba krtačiti in jim čistiti kopita. No, kasneje so gasilci dobili avto in konji niso bili več potrebni. Enainsemdegetega leta, ko je umrla mama, je oče imel še oba konja, potem je enega prodal, nekaj za em pa je opustil kmetovanje in je prodal še drugega. »

Marsikdo od starih Trzincev se mogoče udi še spominja, da so po vojni, nedaleč

od Fingretove hiše, na travniku, kjer zdaj raste bodoči center Trzina, stale barake za nemške ujetnike, ki so delali na različnih deloviščih, predvsem v kamnolomu in pri gradnji cest. »Tu zraven so imeli kuhinjo. K našemu vodnjaku so prihajali po vodo. Kar dva sta prinesla kotel in vanj sta načrpala vodo, da so v njej kuhali hrano. Krompir, zelje in take stvari. V tistih časih sem velikokrat jedel kar pri ujetnikih. » Peter Trojanšek se tudi spominja kako so po vojni delali ceste, tam kjer je zdaj glavna Ljubljanska cesta, nekdanja magistralka. Cesto so tlakovali s granitnimi kockami. »Tisti, ki so tlakovali, so imeli posebne stolčke, ki so imeli le po eno nogo, da so bili mojštri na njih bolj okretni. » Sicer pa je prvotna, stara cesta peljala bližje njihovi hiši. En del od Fingreta do Knočtra je še ohranjen. Otročad pa je v povejnih časih imela precej zabave z vozički ozkotirne železnice, ki je bila speljana od kamnoloma do travnika pred Jezensko hišo. Po tisti železnici so iz kamnoloma

vozili skale in gramoz, ob nedeljah pa so mulci potiskali prazne vozičke v breg vse do kamnoloma, tam so nato poskakali v vozičke in se spuščali po bregu. Pripeljali so se lahko skoraj do jezenske hiše.

Kot pri vseh otrokih pa je tudi pri g. Petru del mladostnega časa terjala tudi šola. Najprej je hodil v šolo v Trzinu, nato pa, ker v Trzinu ni bilo osemletke, še v Domžale, po osnovni šoli pa je še tri leta v Ljubljani obiskoval lesarsko šolo.

Po šoli se je zaposlil najprej pri Tesaju, potem pa je kar 20 let delal pri zasebniku, zadnjih 16 let službe pa je bil zaposlen pri Tamizu v Mengšu.

»Leta 1998 je šlo podjetje v stečaj in ker sem imel možnost, sem se predčasno upokojil. Zdjaj sva z ženo Tilko oba upokojenca. »

Poleg dela na vrtu jima dneve najlepše popestri vnuček Peter.

Miro Siebe

SLIKA MESECA

Intervju z uspešnimi podjetniki gospod in gospa Savič (SIMPS`S d.o.o.)

Vsi, ki se vsako jutro peljemo v službo v Ljubljano, opazimo moderno poslovno stavbo podjetja Simps`S. Pravzaprav se nisem spraševala, kaj delajo, s čim se ukvarjajo ... dokler me ni zagrabilo v križu. V pritličju te moderne stavbe je namreč pravi, super opremljen in izredno lep Sanitetni center Trzin, oziroma na dolgo Specializirana trgovina z medicinskimi pripomočki in zdravili brez recepta.

Simps`S

Podjetje Simps`S sta gospod Živko in gospa Slavica Savič ustanovila v letu 1990. Na začetku je v podjetju delal samo g. Savič, sedanjí direktor, leta 1992 pa se mu je pridružila tudi gospa Slavica kot komercialna direktorica. Sama kratka pomeni Svetovanje, inženiring, marketing, prodaja, servis Savič. Začetki so bili seveda težki kot pri vsakem podjetniku, sčasoma pa je postalo to zelo uspešno družinsko podjetje, ki združuje 34 zaposlenih različnih poklicev.

Običajno se mi dogaja, da za vsakega sogovornika pripravim vprašanja, s katerimi se orientiram, obisk pri gospodu Saviču pa me je presenetil. Najprej naj omenim, da sem prepričana, da je delo v tako uspešnem podjetju zagotovo v veselje vsakemu delavcu, prostori so svetli, sodobni, poslovni, pa vendar vse deluje nekako domače. Še preden mi je uspelo postaviti kakšno znamenito vprašanje »Kako dolgo pa že....« mi je gospod Savič z veliko entuziazma in očitega veselja do svojega

dela sam povedal o svojem življenju in podjetju več, kot pa bi jaz lahko »izvelkla« iz njega z običajnimi vprašanji. Torej ... začnimo!

Simps`S

Podjetje izdaja svojo revijo INFO, v kateri lahko preberemo precej stvari o vsakdanjem življenju, o težavah, ki nas pestijo, in o tem, kako lahko podobne težave rešimo.

Leta 1990 so bili začetki precej negotovi in velik finančni zalogaj, oba zakonca sta pustila kar dobro plačani službi in se odločila za ustanovitev lastnega podjetja. Pogumno, in kot se je izkazalo kasneje, pa tudi izredno pametno. Ko pa je g. Živko prvič videl digitalni merilnik krvnega tlaka, se je odločil, da bi to ponudil tudi kupcem. Za napravo so se v začetku zanimale predvsem lekarne, sčasoma pa so jih začeli kupovati tudi individualni kupci. Skozi te merilne naprave so ljudje začeli zaupati v podjetje in zakonca sta ugotovila, da bi s pomočjo medicinskih tehničnih pripomočkov lahko pomagala ljudem. K delu so pristopili profesionalno, med delom je čutili resnost in predanost vseh zaposlenih. Njun moto je bil »narediti podjetje za vse življenje, zato pri delu ne sme biti napak in razhajanj«. Zaposlujeta ljudi iz bližnjih krajev, Trzinčani imajo prednost, saj sta tudi v zasebnem življenju, po duši in po srcu, zavedna Trzinčan. Ampak o tem kasneje...

Prodajni program podjetja Simps`S d.o.o.

Ob pregledu revij, ki jih je izdalo podjetje, se mi zdi pomembno, da predstavim delovanje in nekatere izdelke, ki jih lahko dobite v podjetju Simps`S, saj se vsakomur izmed nas lahko zgodi, da bomo nekoč potrebovali te tako potrebne pripomočke.

Pred enajstimi leti so naredili pionirsko delo na področju razbijanja tabuja pojma inkontinenca. Inkontinenca je nehoteno uhajanje urina in/ali blata. Pojavlja se lahko v vseh življenjskih obdobjih in je zelo pogost pojav, saj doleti skoraj vsakega dvajsetega izmed nas.

Zakonca Savič imata kar nekaj zaslug za to, predvsem s svetovanjem in informiranjem na tem področju in v dokazovanju, da to je bolezensko stanje in diagnoza, ki ima pravico dobiti pomoč iz naslova zdravstvenega zavarovanja. Take težave lahko rešimo s pomočjo programa TENA, kjer najdemo pripomočke za oba spola vseh velikosti. S tem je veliko ljudem olajšano življenje v družbi. Gospod Savič mi je povedal naslednjo lepo misel o ljudeh:

»Človek je od svojega začetka bitje, ki ga je potrebno spoštovati, in vsak človek, ne glede na to, da je lahko drugačen, je vendarle človek. Glede na svoj razvoj, razum, ki nam je bil podarjen, moramo sami skrbeti za kvaliteto svojega življenja. Pri nas ljudje običajno skrivajo svoje težave in se jih sramujejo, medtem ko ljudje po svetu (predvsem Skandinavci) svoje hibe ne skrivajo in iščejo rešitve, ki jim omogočajo enakopravno življenje z ostalimi člani družbe.«

Filozofija in temeljno načelo podjetja Simps`S pa je, da iščejo in ponujajo takšne izdelke, ki ljudem pomagajo prikriti ali rešiti svojo težavo in da so vsem ostalim enaki.

Med ostalim programom ponujajo tudi sisteme za preprečevanje in zdravljenje razjed zaradi pritiska (preležanine) in za celjenje takšnih in podobnih ran. Sem spadajo razne zračne blazine, penaste podloge, blazine za invalidske vozičke in podobno.

Poleg tega pa se ukvarjajo tudi z izdelki za učenje prve pomoči in za pomoč pri poškodbah, izdelki za prekrivanje v operacijskih dvorah, kirurškimi oblačili ...

V urejeni in dobro založenem Sanitetnem centru v spodnjem pritličju podjetja si lahko izberete različne pripomočke, različne merilce krvnega tlaka in termometre (za otroke je predvsem uporaben ušesni termometer), izdelki za osebno higieno.

Glavni kupci podjetja so predvsem bolnišnice, domovi za starostnike, zdravstveni domovi, zdravstvene postaje in podobno. Zato v svojih revijah predstavljajo tudi te, poleg tega pa ob različnih praznovanjih v domovih za ostarele vedno poskrbijo tudi za svoje prispevke in jim tako pomagajo.

Z dejavnostjo in načinom dela so postali zanimivi za eminentne izobraževalne ustanove in skupine iz tujine jih pogosto

prosijo za prikaz uspešnega družinskega podjetja, prihajajo pa tudi slušatelji Ekonomske fakultete v Ljubljani in GEA College. V stavbi imajo zelo lepo urejeno veliko predavalnico, kjer se pri prezentacijah in učnih delavnicah zbirajo razne skupine slušateljev, ki se želijo poučiti o uporabnosti različnih potrebnih izdelkov pri njihovem delu (medicinske sestre in podobno).

Zakonca Savič tudi po nakupu izdelka skrbita za svoje kupce, saj za izdelke vedno preskrbijo tudi servisne storitve v času garancije in tudi izven le-te. Pomemben del tega posla je tudi svetovanje. Njihovo vožilo je »najprej kupec«, ni pa pomembno, ali je to bolnišnica, zdravstvena ustanova ali posameznik s težavami.

Celoten kolektiv je zelo hitro povzel filozofijo razmišljanja in oba lastnika imata velik posluh za kreativnost vsakega posameznika. V podjetju je dobro in zdravo delovno vzdušje in kar je najpomembnejše, delavci se dobro počutijo med opravljanjem obveznosti.

Družina Savič

Že 25 let živijo v Trzinu. V naš kraj so se preselili iz Ljubljane, ker je bila takrat pri nas zanimiva in predvsem cenejša organizacija gradnje individualnih hiš in jima je bilo finančno precej dostopna investicija. Kot novepečena Trzinca sta se hitro vključila v družabno življenje krajanov, sta soustanovitelja planinskega društva, bila sta udeležena pri organizaciji taborov, gospod Živko je bil en mandat tudi predsednik PD Onger Trzin ter tudi član strelskega društva, gospa Slavica pa je bila prvi predsednik sveta staršev v OŠ Trzin. Ko sta se odločila odpreti družinsko podjetje, sta morala premagati veliko ovir in preprek. Žal sta se zaradi obilice dela nekoliko odtujila od vseh dejavnosti in aktivnosti, saj se je ves čas potrebno trdo boriti za obstanek na trgu. Zdaj, ko sta ostala sama, je hišica v Trzinu samo še spalno

zatočišče. Seveda pa obljubljata, da se bosta kasneje, ko bosta svoje delo predala mlajšim, spet vključila v družabno življenje domačega kraja.

Kljub temu, da je prostega časa zelo malo, je gospod Savič član Lyons kluba Domžale. Ta dobrodelna organizacija je bila ustanovljena v ZDA za pomoč slepim, domžalski Lyons klub pa si je za svojo ustanovo izbral šolo s prilagojenim programom Roje in največ njihove pomoči dobijo ti otroci, pa tudi za ostale pomoči potrebne ljudi se najdejo denarna sredstva. Ta se zbirajo s pomočjo prostovoljnih prispevkov članov, dobrodelnih akcij in podobno.

Gospa Savič pa je članica društva SILA, to je organizacija žena tujih diplomatov in tujcev v Sloveniji, ki se ukvarjajo z dobrodelnimi aktivnostmi. V tej organizaciji je le 5% Slovencek, ki predvsem usmerjajo dejavnost. SILA ne podarja denarja, ampak izbere ustanovo, ki potrebuje pomoč pri nabavi določenih proizvodov ali aparatur in SILA jim pomaga pri pridobitvi.

Podjetje Simps' S je pomembna organizacija, in smo lahko veseli, da jo imamo v našem kraju. Ker zakonca Savič sam Trzin

in prebivalci veliko pomenijo, bo njuno podjetje organiziralo vsakodnevno merjenje krvnega tlaka, sladkorja in holesterola, če se bo le pokazalo določeno zanimanje za to. Seveda tu ne gre za ugotavljanje diagnoze (to lahko naredi le zdravnik), je pa dobrodošla pomoč za vsakega, ki čuti potrebo po tem.

Za dodatne informacije ali za to, da vam pošljemo izredno zanimive revije podjetja Simps' S, kjer boste prebrali veliko več o samem podjetju in o izdelkih, ki vam lahko bistveno pomagajo olajšati vaše bolečine, jih lahko pokličete na tel. 01-562-1350 ali pa se osebno oglasite pri njih. Vabita tudi skupine sokrajanov na popoldanska srečanja in klepet ob kavi, saj si želita imeti še več pristnih stikov s sokrajanji.

Za konec naj še enkrat poudarim, da sta oba zakonca Savič izredno prijazna, komunikativna in očitno z vsem srcem predana svojemu delu in dobrodelnosti. Zato se jima še enkrat zahvaljujem za prijazen klepet.

Nuša Matan

URADNE URE UREDNIŠTVA ODSEVA

Vsi, ki želite prnesti svoje članke, slike, reklame, ali pa dati predloge za članke in teme, ki bi jih bilo potrebno obdelati, se lahko zgledate v času uradnih ur v našem uredništvu (vsako sredo od 17. do 19. ure v prvem nadstropju stare osnovne šole v Trzinu, Mengeška c. 22/1). V času uradnih ur je mogoče oddati tudi vabila za prireditve, obvestila in seveda tudi osmrtnice in zahvale.

V času uradnih ur vam bomo prisluhnili in skušali na nek način ustreči vašim željam. Telefonski številki Odseva in prostornih uredništva na Mengeški c. 22/1 sta:

(01) 564 45 67

(01) 564 45 68

Uredništvo Odseva

NOVICE IZ PGD TRZIN

Pravzaprav sploh ne vem, kje naj začnem. Najbolje je, da kar po vrsti, pa bo.

Florjanov sejem

Kot vsako leto smo tudi letos medse povabili prijatelje gasilce iz sosednjih društev, da bi skupaj praznovali ob godu našega zavetnika sv. Florjana. Za spremembo smo se, v primerjavi s prejšnjimi leti, zbrali pred gasilskim domom, kjer je letos potekal Florjanov sejem. V spremstvu narodnih noš in Mengeške godbe nas je okoli 110 gasilcev odkorakalo v cerkev, kjer je bila maša za vse pokojne gasilce.

Tudi pot, po kateri smo odkorakali, je bila druga, kot je to v navadi. Prijetno je bilo videti mnogo radovednih obrazov na oknih novo naseljenih stanovanj, ki jih je bržkone privabila godba. Po maši je sledilo družabno srečanje na prireditvenem

prostoru. Vsem, ki so na kakršenkoli način sodelovali oz. pomagali pri pripravi slovesnosti, naj se zahvalim, saj sem v naglici prav gotovo koga pozabil.

Regijsko tekmovanje

Teden je hitro minil in že je bila tu sobota, in to precej naporna. Že zjutraj smo se z našim podmladkom odpravili v Mengeš, kjer je potekalo regijsko tekmovanje. Fantje so bili res odlično pripravljeni, tako da smo na lihem računalu na uvrstitev med prve tri. Na koncu so odločale desetinke, fantje pa so osvojili sedmo mesto, za kar jim je pol-

sno lani med reševalno akcijo v IOC-i naleteli na neuporabne hidrante, smo vložili precej truda in energije, da bi stvari popravili. Možem iz JKP Prodnik, ki naj bi skrbelo za vodovodno omrežje in hidrante, smo pokazali vse okvarjene hidrante. Po njihovih zagotovilih naj bi bili vsi popravljeni, zato nas je stanje resnično šokiralo. Dejstvo je, da nekdo nekomu verjetno laže in da bi v primeru pravega požara spel lahko ostali brez vode. Nauk vsega skupaj je, da se lahko, dokler se ne prepričamo o resničnosti zagotovil drugih, zanesemo le sami

rebno čestitati, še posebej pa jim velja čestitati za prikazano borbenost in znanje.

Medobčinska reševalna vaja

V popoldanskih urah pa smo izvedli medobčinsko gasilsko reševalno vajo na objektu podjetja Baloh v IOC Trzin. Vaja je bila dobro načrtovana in izvedena. Na njej je sodelovalo kakih sto gasilcev in 14 gasilskih vozil. Vajo sta si ogledala tudi župan občine g. Peršak in poveljnik OŠCZ g. Rink. Kot že rečeno, je vaja uspela odlično, vseeno pa smo ob tem spel doživeli šokantno presenečenje. Zopet namreč ni deloval hidrantni sistem v IOC-i. Po tem, ko

nase in ne na besede drugih, pa čeprav so ti za tisto, kar naj bi naredili, plačani. Tako se je spet pokazala nujnost nabave avtomobila z lasno zalogo vode. Mogoče se že malo ponavljam s tem avtomobilom, loda na žalost so razmere takšne, da jih ne moremo prikrivati ali olepševati ali mogoče celo zamolčati, saj bi posledično škodilo nam vsem in bi vodilo v še večji kaos. In ko smo že pri avtomobilu, naj povem, da je naša prošnja za zbiranje sredstev za dograditev avta naletela na razumevanje in da so se začela zbirati sredstva in ta namen. Prav tako smo odgovorili na vsa vprašanja oz. dali dodatna pojasnila za vse, za kar so nas prosili. Zbiranje sredstev se nadaljuje, prav tako pa smo vam za vprašanja na voljo osebno oz. na tel. št.: 01/564 46-60.

Do prihodnjic pa lep pozdrav in NA POMOČ!

predsednik Jože Kajfež

Majski planinski izlet (18. 5.):

"Na Vel'ko planino res dolga je pot ..."

Tokrat ... je šlo kot po maslu. Nobenih težav s prestavljanjem dneva odhoda. Vreme kot naročeno. Vodniki in otroci krasne volje. Vsi pogoji za dober izlet izpolnjeni. Aja! Kam smo šli? Na Veliko planino. Peš - da ne bi kdo slučajno pomislil, da smo se turistično prevažali z gondolo. Zabili smo v Stahovici. ... Pasje pečine ... Domžalski dom na Veliki planini! Okupirali smo travnat breg blizu doma in uživali v počivanju, valjanju po travi, prevalah naprej in nazaj in v lovljenju. Tudi tisti, ki

smo že inventar mladinskega odseka, se pri tem nismo 'šparali' in smo se otrokom pridružili pri norčijah. Z veseljem bi se še igrali, ampak čas je priganjal k odhodu. Sestop ni bil ravno naporen, le nekateri smo bili proti koncu utrujeni in smo malce težje zdelovali zadnje metre poti. Ampak ob deiktivskih zgodbah, ki jih je napletal in zapletal Tomaž je šlo lažje. Vas zanima, zakaj je neki gospod zakopal v puščavi umetno nogo, ki jo je dobil po pošti? Pridite na naslednji izlet, pa vam bo vse jasno, kajti ... zgodbe se nadaljujejo.

IM

16. MLADINSKI PLANINSKI TABOR 'JEZERSKO 2002' ZA OSNOVNOŠOLCE od 27. julija do 4. avgusta

Prijavnice (tam boste našli vse potrebne podatke) lahko dobite v tajništvo OŠ Trzin

Zaradi letošnjega velikga zanimanja še 5 prostih mest !!!

Dodatne informacije:
(031) 570-533 (Emil)

POMEMBNO OBVESTILO:
Spremenjeni datumi pobiranja tabornine:

3. obrok: 12. 6.; 4. obrok: 17. 7.

Vedno od 20. do 21. ure v društveni hišici (Ul. Rašiške čete 4)!

PD JANEZ TRDINA MENGES PRAZNOVALO 50-LETNICO

Sosednje planinsko društvo je maja praznovalo zlati jubilej. Slovesnosti smo se udeležili tudi nekateri trzinski planinci.

Ne samo, da so Mengšani naši sosede - na nek način so tudi naši botri. Pred dvajsetimi leti, ko se je rojevala ideja o ustanovitvi trzinskega planinskega društva so Trzinci, takrat člani mengškega PD najbolj zagreto podpirali idejo o ustanovitvi PD v Trzinu.

Mengšanom ob visokem jubileju še enkrat iskreno čestitamo.

UPRAVNI ODBOR PD ONGER TRZIN

Občni zbor PD Onger Trzin je predsednika pooblastil, da izvede sestanke z vsemi odseki PD in z rezultati seznani javnost v Odsevu. Sestanki so bili sklicani aprila in maja.

Novi Upravni odbor bo deloval po načelu, da je močni odseki lahko sestavljajo močno društvo. Ob tem se je pokazal problem Vodniškega odseka. V društvu sta v tem trenutku le dva registrirana in kategorizirana vodnika (poleg tega še en gorski vodnik), ki pa zaradi že prevzetih funkcij ne moreta biti načelnika VO. Zato bo letošnje leto nad VO bedel UO in predsednik.

Predsednik	Emil Pevec
Tajnica	Urša Košir
Blagajničarka	Marina Kralj
Načelniki odsekov	
> Mladinski odsek	Irena Mučhabec
> Markacijski odsek	Andrej Grl
> Vodniški odsek	/
> Odsek za varstvo (gorska) narave	Miro Stebe
Gospodar	(Janez Žnidar)
Nadzorni odbor	Janez Rupar (predsednik)
	Boštjan Kralj (član)
	Miro Stebe (član)
Častno razsodišče	Sandi Čičarov (predsednik)
	Betka Končina (članica)
	Nataša Kramar (članica)
Preporočak	Franc Valenčak

Letos bodo vodniški tečaj v Bavšici obiskali trije člani MO. Bo pa potrebno pridobiti še koga od starejših, že izkušenih članov, ki bodo pripravljeni prijeti pri zahtevnem in odgojnim vodniškem delu.

Največ energije pa bo društvo usmerilo v kvaliteten pripravo tekmovanja »Mladina in gore« januarja prihodnje leto.

Pred nekaj dnevi je izšla knjiga »Zgodovina reševanja v gorah nad Kamnikom« katere soavtor je tudi naš Miro Stebe. Kaj več o izredno obsežni, zanimivi knjigi pa v eni od prihodnjih števil Odseva.

3. SAHOVSKI TURNIR OBČINE TRZIN dne 19.5.2002

Končno stanje (delna lestvica)

	Til	ELO	LRat	FED	Točke	M Buch	Buch	W-We
1. Krumpačnik Domen	IM	2383	2337	SLO ŠK Griže	7.5	41.5	52.0	0.93
08.05.66	B+21 W+38 B+14 W-3 B+6 W+19 B+4 W+2 B=5							
2. Čepun Dušan	MK	2220	2218	SLO ŠD dr. Milan Vidmar Ljubljana	7	42.5	54.0	1.15
21.06.61	B+36 W+10 B+7 W-4 B+9 W+3 B+5 B-1 W+14							
3. Pavasovič Duško	GM	2567	2488	SLO ŠK Nova KBM Kovinar Maribor	7	42.0	54.5	-0.65
15.10.76	W+18 B+13 W+5 B+1 W-4 B-2 W+12 B+14 W+8							
4. Srebrnič Vojko	MK	2206	2255	SLO ŠK Nova Gorica	7	41.0	52.5	0.79
07.12.48	W+28 B+12 W=8 B+2 B+3 W+14 W-1 B+17 B=6							
5. Skok Boris	MK	2096	2170	SLO ŠD Vele Domžale	6.5	41.0	52.5	0.74
12.02.66	B+29 W+20 B-3 W+15 B+10 W+6 W-2 B+11 W=1							
6. Kragelj Igor	FM	2262	2196	SLO ŠD Šentlur	6	39.0	51.0	-0.84
06.09.73	W+26 B+23 W=9 B+8 W-1 B-5 W+18 B+19 W=4							
12. Košir Pavla	WM	1843		SLO ŠD Vele Domžale	5.5	34.5	43.5	0.91
12.04.42	B+46 W-4 B+37 W+28 B-19 W+25 B-3 B+15 W=9							
16. Ivič Predrag	I	1554		SLO ŠD Trzin	5	36.5	47.0	3.74
25.05.46	B=17 W+27 B=19 W+20 B+7 B=8 W-11 W+22 B-10							
19. Jukan Nesib	III	1833		SLO ŠD Trzin	5	35.5	44.0	0.59
01.04.89	W+48 B=11 W=16 B+41 W+12 B-1 W=8 W-6 B=18							
24. Hozdič Idriž		1590		SLO ŠD Trzin	4.5	35.0	41.5	2.61
04.10.68	W-9 B+48 W=23 B+21 B=17 W+22 B-14 W=20 W-13							
26. Štefe Janko	III	1721		SLO ŠD Mengeš	4.5	29.5	37.5	0.18
29.04.45	B-6 W+46 B-20 W+31 W-21 B=41 W+38 B-18 W+36							
27. Bajec Borut	III	1910		SLO ŠD Mengeš	4.5	29.0	35.0	-2.52
17.08.58	W-30 B-16 W+47 B+32 W=18 B-20 W-36 B+38 W-40							
32. Banfi Gregor		1505		SLO ŠD Trzin	4	29.0	36.5	2.20
19.11.76	B-10 W+36 B-21 W-27 B-38 B+46 W+35 W+42 B-22							
37. Zupanc Rado		1629		SLO ŠD Trzin	3.5	29.0	35.5	-0.55
30.10.50	W-8 B+43 W-12 B-22 W+18 B-13 W-31 B+45 W=39							
41. Tekauc Samo		1500		SLO Trzin	3	28.5	36.0	0.66
14.05.62	B-15 W+42 B+45 W+19 B-34 W=26 W=23 B-40 B-35							
48. Tekauc Aleš		1500		SLO Trzin	1	22.0	28.0	-2.24
30.10.92	B-19 W-24 B-42 W+44 B-37 W-40 W-45 B-47 B-46							

Švicar* 5.4 by Ales Drinovec
 Sodnik: Pogljajen Franc
 9 kol švicar; igralni čas: 15 min

Za izvedbo turnirja smo dobili nekaj lepših prispevkov sponzorjev (Buscoltrade d.o.o., Občina Trzin, Banka Domžale (poslovalnica Trzin), mesarija Arvaj, trgovina Flis, Enorma d.o.o.).

Med igralci smo imeli celo 1 vele mojstra (Pavasovič Duško), člana slovenske olimpijske reprezentance.

Zmagovalec turnirja Krumpačnik Domen je dobil nagrado 50.000 SIT. Nagrade so dobili še igralci od 2. do 6. mesta, najboljši do ratinga 1700 (Ivič Predrag, Trzin), najboljši do ratinga 1950, najboljša ženska, mladi do 14 let in do 18 let (račun pri banki v znesku 15.000 SIT), najboljši domači igralec (član ŠD Trzin ali doma iz Trzina – Jukan Nesib), najboljša mladinka in najboljši veteran. Na koncu je naš župan p. Peršak podelil lične pokale za 1., 2. in 3. mesto, najboljši ženski in najboljšemu mladincu.

Posebej bi pohvalili najmlajšega igralca Takauc Aleša iz Osnovne šole Trzin, ki je zbral korajžo, prišel in zmagal 1. partijo. Tudi njegov oče zasluži čestitke za 2. zmago in 2. remija. Po končanem turnirju je za dobro razpoloženje poskrbela skupina Veseljaki v nepopolni zasedbi, pa vendar so Grega (kitara iz Trzina), Janez (harmonika iz Ljubljane) in Mitja (pozavna iz okolice Slovenskih Konjic) pripravili več kot 4 ure dobre in raznolike glasbe.

prilpilil Zupanc Rado

* 'Fvcar' je sistem igranja šaha na turnirjih, ko računalnik po posebnem t.l. švicarskem sistemu določa pare igralcev. V našem primeru se je igralo 9 krogov, računalnik je izbral 9-krai pare glede na rating igralca in trenutni rezultat.

Na sliki iz desne proti levo – prejemniki pokalov (razen seveda našega župana): Peršak Tone, Košir Pavla, Pavasovič Duško, Krumpačnik Domen, Čepun Dušan in Budkovič Tine

VISOKA TRAVA

»Jože, slikaj za Odsev to svinjarijo, ta gnoj na cesti, to visoko travo!« To so vsebine mojih dnevnih srečanj s Trzinci. Vzamem fotoaparāt in »letim« na mesto »zločina«.

Fotografiram zaklonišče na Kidričevi, blizu županove hiše, in čakam s fotografijami na naslednji Odsev. Nato razmišljam, kaj naj sploh s temi fotografijami. Vem, da ima občina sklenjen dogovor za redno košnjo trave. Trava pa raste in Trzinu daje vse

bolj divji in zaraščeni videz. Pa zakaj so me poslali ravno na zaklonišče? Saj res, ker je hrib in je bolj težko kositi. Pa zakaj sploh kositi, če je pod njim zaklonišče? Zадnje mesece nam grozijo z

Narom, in če nas bo Nato napadel, in če bo trava nepokošena, bo zaklonišče bolj skrito in začetki Nata bodo zagotovo slabši.

Nekaj povsem drugega pa je na drugi strani Trzina, kjer lahko razpišemo na-

gradno tekmovanje: Kakšen znak se skriva v skrivalnici na fotografiji? Prvi nagrajenec bo za nagrado dobil enomesečno brezplačno košnjo na občinski zemlji v Trzinu. Kdo od občinske uprave bo vse skupaj nadzoroval, pa še ne vemo. Važno je, da bo Trzin lep, pa naj »košta«, kolikor »košta«.

J.S.

Trzinsko tihožitje ali predlog za fotografijo leta ali vsaj za naslovnico Odseva

OBISK ŽELEZNE JAME

Ker nam je na straneh, kjer smo predstavili prireditve Florjanskega sejma zmanjkalo prostora, objavljamo na tem mestu dve fotografiji, ki prikazujeta, kako se je odvijal obisk gostov iz Štajerske.

Gostje so si ogledali Železno jamo, prav tako pa so bili navdušeni nad Jamarskim domom na Gorjuši.

*Le srce in duša ve,
kako boli,
ko te več ni ...*

ZAHVALA

Ob izgubi drage mame, stare
mame, tašče in tete

MARIJE DOLINŠEK

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom,
prijateljem, čebelarjem in gasilcem za izrečena sožalja,
podarjeno cvetje in sveče.

Iskrena hvala patronažni sestri Vidi in dr. Hacetu za
pomoč v času njene bolezni in gospodu župniku Pavlu
Krtu za lepo opravljen pogrebni obred.

Vsi njeni

*Jaz sem imel le svoje prazne roke:
v nje sem lovil te, življenje,
in ko v tih tiugi sem srebal te,
si teklo mi skozi prste.*

A. Gradnik

ZAHVALA

za

SREČKA BROJANA

Ob izgubi dragega sina in brata se iskreno zahvaljujemo
vsem prijateljem, znancem in sokrajanom, ki ste ga
pospremili na njegovi zadnji poti v Mengšu.
Še posebna zahvala Občini Trzin za velikodušno po-
moč ter g. župniku Pavletu Krtu za globoko občutene
poslovilne besede in pogrebni obred.

žalujoča mama Zinka in brat Zvone

ZAHVALA

Ob izgubi moje drage mame

AMALIJE – MALČI VOUK

se zahvaljujemo vsem, ki ste jo spremili na njeni zadnji
poti, podarili cvetje in sveče ter nam ustno ali pisno
izrazili sožalje. Zahvaljujemo se Žerjavčkom, gospodu
Ipravcu in gospe Anici Kvas iz Društva diabetikov
Domžale za občuten govor ob slovesu, gospodu
župniku Pavlu Krtu za opravljen obred in tople besede
slovesa. Iskrena hvala stanovalcem Ljubljanske 12 b,
Pemetove in Košakove ulice ter njenim prijateljicam in
prijateljem iz Trzina.

Njena družina

*Ne jočite ob majem grobu,
nisem tukaj in ne spim.
Tisoče vetrov sem,
diamantni lesk na snegu
sončni žarek na zelenem klasu,
rahli, dež jeseni.*

*Ko prebudite se v tišini jutra,
sem zamahi ptic prepevajočih,
ki krožijo po nebu.
Zvezda sem, njena blaga luč v noči.
Ne jočite ob mojem grobu,
nisem tukaj.*

*Vse ima svoj čas in vsak opravek
ima svojo uro pod nebom;
je čas jokanja in čas smejanja,
čas žalovanja, čas objemanja in čas,
ko se vzdržiš objemanja,
čas molčanja in čas govorjenja,
čas rajstva, čas smrti.*

Spomin...

*Edini, ki ostane močan nad vsem;
edini cvet, ki ne ovne,
edini val, ki se ne razbije,
edina luč, ki ne ugasne.*

*Glej, zemlja si je vzela, kar je njeno.
A kar ni njeno, nam ne more vzeti.
In to, kar je neskončno dragoceno,
je večno in nikdar ne more umreti.*

IZ TRZINSKE ČRNE KRONIKE

04. 04. 2002 – TATVINA PLOČEVINE IZ IC TRZIN

Tatovi hitro najdejo lahke dostopne kraje. Tokrat so iz nezavarovanega dvorišča podjetja v Špruhah ukradli 35 plošč iz nerjavečega jekla, velikosti 100 x 100 cm in debeline 1 mm. Vrednost plošč je 200.00,00 SIT.

09. 04. 2002 – PRIJAVILA PRETEP, POŠKODBE SI JE PRIZADEJALA SAMA

Mladolletnica je prišla na policijsko postajo skupaj z zakonito zastopnico in prijavila, da jo je v Trzinu pretepel in poškodoval neznan fant. Celo opisala ga je, policisti pa so kasneje z zbiranjem obvestil ugotovili, da je lagala, saj si je poškodbe prizadejala sama. Le kaj jo je napeljalo k takšnemu ravnanju?

14. 04. 2002 – RAZBITO STEKLO NA LOKALU

Objestnost ne pozna meja. Na Kidričevi ulici v gostinskem lokalu je nekdo razbil termopan steklo velikosti 255 x 95 cm. Lastnika je oškodoval za 75.000,00 SIT.

15. 04. 2002 – TATVINA SKIROJA

Na Kidričevi ulici pa res ni dolgočasno. Nek lopov, ali pa bolj verjetno »lopovček«, je izpred gostinskega lokala Olimpij občanki ukradel skiro znamke Scooter, srebrne barve. Kupila si je »ta draga« in je ob 25.000,00 SIT.

16. 04. 2002 – VLOM V PODJETJE

Nekaterim vse prav pride. Sploh ni pomembno, kaj ukradejo, glavno, da kaj zaslužijo s prodajo.

Nekdo je vlomil v prostore podjetja tako, da je vstopil v stavbo v nedograjenem delu stanovanjske hiše, prišel do pisarne in naprej v delavnico. Tam je vzel stroj za rezanje pločevine in varilni stroj. Oboje je prinesel v pisarno, vendar mu iz notranje strani ni uspelo odpreti vrat na vzvod. V tistem hipu si je premislil, pogledal okrog sebe in se odločil, da bo raje pobegnil z računalnikom in tiskalnikom. Stroj je pustil kar v pisarni.

Danes moramo biti ljudje prilagodljivi in iznajdljivi!

17. 04. 2002 – ŠE EN VLOM V PODJETJE

Na Mlakarjevi ulici pa si je nekdo postregel z materialnimi sredstvi podjetja, ki se ukvarja z zavarovalništvom. Uslužbenci ne bodo več poslušali glasbe, saj je izginil glasbeni stolp. Sprašujem se, kakšne podatke so izgubili, ko so ostali tudi brez prenosnega in osebnega računalnika. Upam, da kovačeva kobila ni bosa in da so vse predmete dobro zavarovali, saj so skupaj vredni kar 1.500.000,00 SIT.

21. 04. 2002 – INTERVENCIJA V ZASEBNEM PROSTORU

Služba je včasih še posebno težka. V sporu se znajdejo celo negovalke. To se je zgodilo na Ljubljanski ulici. Prerivala pa se ni negovalka sama, ampak skupaj s starejšim občanom. Predlog za uvedbo postopka pri sodniku za prekrške bodo policisti podali za oba.

28. 04. 2002 – ČUDEN NAČIN PLAČILA

Naslednja dogodivščina me je spomnila na šalo, ki pravi tako: »Kaj rečeš ženski, ki ima dve modri očesi? Nič, saj ji je bilo že dvakrat povedano.«

V naši zgodbi pa je v igri taksist, ki je od četverice potnikov zahteval plačilo. Pripeljal jih je do gostinskega lokala, ko pa bi morali plačati, so vozilo zapustili in odkorakali v lokal. Taksist je spoznal njihovo namero, zato je enega od njih pravočasno zadržal in zahteval plačilo za opravljeni prevoz. Dobil je le 1.000,00 SIT. Plačnik je rekel, da nima več denarja, in je objubil, da mu bo preostali znesek izročil naslednji dan na istem mestu. Res je prišel v spremstvu prijateljev in taksistu izročil še 1.000,00 SIT, ta pa mu je povedal, da to ni dovolj. Takrat ga je eden izmed dolžnikov prijatelj udaril po obrazu in mu na ta način povedal, da je že dobil dovolj plačila.

28. 04. 2002 – OBVESTILO O ZAKLANI SRNI

Srno je pokončal pes na Ulici Rašiške čete. Ugotovili so, da je lastnica psa neprimerno zavarovala, saj je ušel iz ograjenega prostora. Zoper njo bo podan predlog za uvedbo postopka o prekršku.

VPO

clean beat!

ČISTILNI SERVIS!

STANOVANJA, HIŠE ALI POSLOVNI PROSTORI!

- ČIŠČENJE STEKLA
- TALNIH OBLOG
- OBLAZNJENEGA POHIŠTVA (SEDEŽNE GARNITURE, STOLI, JOGIJI...)
- GLOBINSKO ČIŠČENJE NOTRANJOSTI OSEBNIH IN TOVARNIH VOZIL
- STROJNO ČIŠČENJE, IMPREGNACIJA IN KRISTALIZACIJA MARMORJA
- STROJNO ČIŠČENJE IN IMPREGNACIJA VINASA, PARKETA...

IZDELAVA IN MONTAŽA SENČIL!

- LAM. ZAVES IN ŽALUZIJ
- ROLJEV
- ZATEMNITVENE TERMOREFLEKTIVNE IN PROTIVLOMNE FOLJE

SLIKOPLESKARSKE STORITVE!

clean beat d.o.o.

Pod gozdom 17, 1236 TRZIN

tel/fax: 01 / 564 46 73, GSM: 041 / 630 - 671

e-mail: samo.music@siol.net

Preko sto let staro služnostno pot so pred kratkim nesramno zaprli. Franci, Jaka in Slavko bodo morali s helikopterjem na njivo.

Franci Kurent

VROČA STRAN

KAJ SE BO DOGAJALO V TRZINU V NASLEDNJEM MESECU

Ker v uredništvu Odseva ne vemo za vsako prireditev, ki se bo dogajala v naslednjem mesecu, vabimo vse, ki pripravljajo kako zanimivo prireditev, da nas o tem obvestijo. Vroča stran ureja Tanja Prelovšek, zato se s svojimi podatki obračajte nanjo (tel. st. 564 18 73). Pokličite Tanjo in za vašo prireditev bodo izvedeli vsi Trzinčji!

2.6.	Turistično društvo Trzin	Pohod po trzinški peš poti
6.6.	19.00 KUD F. Kotar Trzin	Otroška predstava Pepelka
8.6.	6.40 PD Onger Trzin – Mladinski odsek	Kamniški vrh (lovska pot)
13.6.	Društvo upokojencev Žerjavčki	Izlet splavarjenje (nepreklicno)
22.6.	Društvo upokojencev Žerjavčki	Ogled operete Ljubljanske opere – F. Lehar: Vesela vdova, v polnem gledališču Studenec
24.6.	Turistično društvo Trzin	Kresovanje ob državnem prazniku
24.-28.6.	Društvo prijateljev mladine	Počitniške športne aktivnosti
Zaključek šol. leta	Društvo prijateljev mladine	Obisk v mali šoli – za uspešen zaključek
29.6.	Prostovoljno gasilsko društvo Trzin	Gasilska veselica
junij	Društvo upokojencev Žerjavčki	Organiziran polet z balonom
NAPOVEDUJEMO:		
27.7.-4.8.	PD Onger Trzin – Mladinski odsek	Mladinski planinski tabor »JEZERSKO 2002«
avgust	PD Onger Trzin – Mladinski odsek	Dijaški in študentski planinski tabor
oktober	Društvo upokojencev Žerjavčki	Ogled dramske predstave v Lj. drami: Četrta sestra (satirična komedija)

Obvestila:

- Društvo prijateljev mladine vabi vse mlade in mlade po srcu na druženje ob glashi in plesu vsako nedeljo ob 19. uri v dvorani KUD Trzin (voditelj: Darinka in Janez Grad).
- V društvu prijateljev mladine bodo otrokom ponudili možnost za kopanje v domžalskem bazenu v mesecu juliju in avgustu (karte za obisk bazena).
- Žerjavčki vabijo vse, ki bi se jim radi pridružili v njihovem društvu, vsak ponedeljek ob 16. uri v bar BOR.

Olshop
ELEKTRONIKA

AVTOMATSKA VRATA
Z DALJINSKIM ODPIRANJEM

SERVIS PRODAJA IN MONTAŽA

Crawford

GARAŽNA IN INDUSTRIJSKA VRATA,
NAKLADALNE PLOŠČADI

Testenova 69, 1234 Mengeš
Tel. 723-02-70, fax 723-02-75

GSM 040/730-275

e-mail: olshop@siol.net

http://www.olshop-sp.si

OBVESTILO

Izvedba prireditve Otroška olimpiada in Tek v spomin na Petra Levca je zaradi tehničnih težav prestavljena iz meseca junija v mesec september.

Hvala za razumevanje!

Športno društvo Trzin

OPEL CORSA POSTAVLJA MERILA.

Posebna ponudba: samo 1.660.000 SIT

OPEL CREDIT

POOBlašČENI PRODAJALEC IN SERVISER VOZIL OPEL

Avtoleha VIS in KOSEC Domžale.

tel. 01/ 721 60 92 (prodaja vozil), tel. 01/ 721 53 33 (servis)

Slaščičarna Oger

Nudimo različne vrste prazničnih in običajnih tort po vaših željah, domače tortice, različne izdelane domače piskote in ostale slaščice.

Najboljše: TELEFONIRAJ!

Stalno sp. na zalogi torte za diabetike.

Odprto vsak dan od 8.00 do 18.00

BAHNE®

AVTOLIČARSTVO VIDMAR

Nudimo vse avtoličarske in avtokleparske storitve

Kobalova 78, 1236 Trzin, Tel.: 01/564-20-27

GORENC s.p.

Ljubljanska 44, Trzin

telefon: 01 564-17-91

GSM: 041 644-121

Popravi: - TV sprejemnikov,

- PC monitorjev,

- audio naprav.

Tudi: na dom!

Montaža klasičnih in SAT anten ter avtoakustike

ODNO ŠIVILJSTVO IN TRGOVINA

MARINA

Šivimo vse vrste oblačil po meri, tudi za tiste, malo močnejše. Vašim oblačilom od katerih se ne želite in ne želite posloviti, lahko pokažemo luknje, zamenjamo zadrgo, zarobimo, skrajšamo.

Prodajamo ali izposojamo poročne, krstne in obhajilne obleke.

Najdete nas na Liparjevi 4 v Mengšju, kjer imamo odprto vsak delavnik med 15. in 19. uro.

Ob sobotah, nedeljah in praznikih ne delamo.

Telefon: 01/7239-161 GSM: 031/552-649

OPTIK BRIGITA

Bukovčeva 30, Vir pri Domžalah, 01/7211-890

Nudimo kompletno oskrbo vida:

- okulišni pregled

- veliko izbiro okvirjev

kakovostnih stekel
sončnih očal

Nakup 1.1 je
možno na
več delovih!

Delovni čas od 8. do 18. ure, sobota od 8.30 do 12. ure

KOMPOSTARNA

DOMŽALE

ZEMLJE, KOMPOSTNE MEŠANICE ...

Fino presejani kompost, zemlje in zemljake mešanice za vrtove, zelenice, grmovnice, tople grede, lončnice in druge namene.

PRIČAKUJEMO VAS OČ DISKONTU VELE V JARJAH PRI DOMŽALAH

041/66-88-88

Vabljeni vas v frizerski studio

Peeta & Primož
na Klodričevi 6 v Trzinu

kjer za vas po zelo ugodnih cenah:

fen frizura 1900 SIT,

striženje in frizura 3700 SIT,

barvanje in frizura 4000 SIT,

in z vrhunsko lasno kozmetiko Schwarzkopf

ter strokovnim znanjem poskrbimo
za vaš urejen videz.

Obiščite nas ~~lahko~~ vsak dan od 8. do 19. ure,
ob sobotah ob 8. do 12. ure.

Naročite se po telefonu 041 502 177

Vabljeni!

mesnica Trzin

ARVALJ

V poletnem času vam
nudimo pestro izbiro
mesa za na žar ter
ostalih mesnih dobrot

odprto:

torek - petek od 8.00 do 19.00

sobota od 7.00 do 13.00, ponedeljek zaprto

tel.: 01 564 46 00

SOFAPISTI VELIKI KUPONI SKUPAJ S CENIKOM

PROFL GARN	FOTELJ	DVOSED	TRISSED	ŠT. SED	PROFL LATOFLEX
88cm	107cm	163cm	207cm	227cm	88cm 142cm

Pony

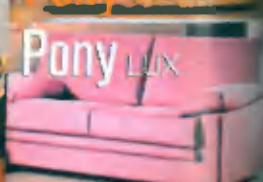
serija 90

serija 93

serija 91

BALONA (vse cene z dostavo) **ODPRTO:**
ob delovnih dneh od 10. do 19. ure, sob. od 9. do 18. ure

INVEST-TOP
Tapetnistvo d.o.o.

Sedež: Jemčeva 45A, 1236 Ti

Proizvodnja: Podkrajnik 18, 1380 Cerkna

tel.: 01 709 03 00, fax: 01 709 69

EUBAT PETER s.p.
EPP COMMERCE d.o.o.

HITRA DOSTAVA KURILNEGA OLJA

Na vrtnariji vam nudimo pestre izbire
PELAGONI in BROLANIK

Idrijska 73, 8234 Idrija

Telefoni : 01 / 723 09 60, Fax : 01 / 723 09 61

Čistilni servis

Prizemni prostor
Čistilni servis

Telefoni : 01 / 723 09 60, 041 / 695 339, 01 / 72 42 489

Čistimo: • vse vrste oblačil • tudi perilo • vse vrste preprog • vse vrste
zidov • tudi stropne žarnike • tapiserije in tapete podne in nadzemne

Prizemni prostor po dogovoru lahko tudi ob vikendih in praznikih
Čistilni servis deluje v Delni vasi tik ob cesti z velikim parkiriščem
Čistilni servis deluje od 7h do 19h, ob sobotah od 8h do 13h

Čistilni servis ZREČA

Zakaj tehnični pregledi v obrtni conu TRZIN?

bližina
brez čakanja
prijazno osebje

Blatnica 3a, IOC Trzin
telefon 01 562 18 13

Med pregledom
vam lahko posrežemo
tudi dvežilni napitki

AS
DOMŽALE

Loren Line

POPOLNA TOPILOTNA TEHNIKA

Plinski center Ljubljana

Verovškova 70, Ljubljana, tel.: 01/565 86 30, 01/566 16 12
http://www.loren-line.si e-mail: loren.line@siol.net

Nudimo Vam celotne storitve pri izvedbi ogrevanja na plin:

- izdelavo projektne dokumentacije notranjih plinskih instalacij,
- ogled objekta in izdelava predračuna brezplačno,
- najem plinohroma v kolikor ni zemeljskega plina,
- pridobitev soglasij,
- izdelava notranjih plinskih instalacij,
- dobavo in montažo plinskih peči,
- dobavo in montažo radiatorjev po izbiri strank,
- sanacijo dimnika (s soglasjem) v kolikor je potrebna,
- pooblaščen servis Junkers.

Ugodni plačilni pogoji za vsakogar!

Plin – urejmo se z njim!

Trgovina "Zastopnik"

Felix Trade, d.o.o., Ulica pod gozdom 2, Trzin

Vabimo vas v našo prodajalno, kjer boste lahko izbrali različno blago:

- tekstil • kozmetiko • audio-video kasete • filme za fotoaparate, baterije
- namizne pri • pijačo • darila • vse za šolo • obutev • blago za
- gospodinjstvo • in vedno nekaj novega - nepričakanega!

Cene so zelo ugodne, ker je blago carinskega porekla.

NOVO V TRZINU!!!

Na prečelju naše trgovine smo odprli avtomatsko videoteko - "videomat".
V njej si lahko sposodite in ogledate preko 400 filmov v klasičnem videu
in DVD formatu.

Bralcem Odseva in našim krajanom smo pripravili posebno ugodnost.
Kdor bo prišel z Odsevom in se vpisal v videoklub, bo deležen
promocijskega vpisa - brezplačno.

Videoteka deluje neprekinjeno 24 ur na dan.

Vpisujemo od ponedeljka do petka od 11. do 19. ure, ob sobotah od 8. do 11. ure.